

มากกว่าการเลือกตั้ง

การถ่ายโอน อำนาจในประเทศ ประชาชนไทย

กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ มกราคม 2010
ปีที่ 15/ฉบับที่ 1

<http://www.america.gov/publications/ejournalusa.html>

สำนักงานสารนิเทศ:

ผู้ประสานงาน	แคนเนียล สวีบเนย์
บรรณาธิการบริหาร	โจนาราน มาเรลกิส
ผู้อำนวยการฝ่ายสร้างสรรค์	ไมเคิล เจย์ ฟรีด์แมน

หัวหน้ากองบรรณาธิการ	วิชาร์ด ดับเบลยู. ฮัคเกบี
ผู้จัดการกองบรรณาธิการ	ลืออา เทอร์สูน
ผู้จัดการฝ่ายผลิต/ผู้จัดการเว็บ	จานิน เพอร์
นักออกแบบ	โคลอี ดี. เอลลิส

บรรณาธิการต้นฉบับ	ยืน ไฮลเด็น
บรรณาธิการภาพ	แมกกี้ จอห์นสัน สลิเกอร์
ออกแบบปก	มิน เยา
ผู้เชี่ยวชาญด้านการข้างอิง	อนิต้า กวีน

ปก: AP Images/Jupiter Images

สำนักงานสารนิเทศของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ตีพิมพ์
วารสารอิเล็กทรอนิกส์รายเดือนภายใต้เครื่องหมาย eJournal USA
(อี.เจอร์นัล ยูเอสเอ) โดยแต่ละฉบับจะพิจารณาปัญหาสำคัญๆ ที่
สหรัฐฯ และประชาคมนานาชาติกำลังเผชิญอยู่ รวมทั้งเรื่องสังคม
ค่านิยม ความคิด และสถาบันต่างๆ ของสหรัฐฯ

ทุกๆ เดือน จะมีวารสารใหม่หนึ่งฉบับตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ
ตามมาด้วยฉบับที่เป็นภาษาฝรั่งเศส โปรตุเกส รัสเซีย และสเปน
นอกนั้น ยังมีบางฉบับที่พิมพ์เป็นภาษาอาหรับ จีนและเปอร์เซียด้วย
วารสารแต่ละฉบับจะมีเลขที่ปีและเลขที่ฉบับกำกับ

ความเห็นในวารสารไม่จำเป็นต้องสะท้อนทัศนะหรือนโยบายของ
รัฐบาลสหรัฐฯ กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ไม่ว่าบุคคลใดในวารสารฉบับนี้
และการเข้าถึงเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตที่ระบุไว้ในวารสารฉบับนี้
ความรับผิดชอบนี้เป็นของผู้ตีพิมพ์บันทึกเว็บไซต์เหล่านี้แต่ผู้เดียว
การนำบทความในวารสาร รูปภาพ และภาพประกอบ ไปจัดพิมพ์ใหม่
หรือแปลเป็นภาษาอื่นนอกเขตสหรัฐฯ อาจกระทำได้ เว้นแต่ว่าจะมี
ข้อจำกัดที่ชัดเจนในเรื่องลิขสิทธิ์ ซึ่งจะต้องขออนุญาตจากผู้ถือลิขสิทธิ์
ที่ระบุไว้ในวารสารฉบับนั้น

สำนักงานสารนิเทศเก็บรักษาวารสารฉบับปัจจุบันและฉบับย้อนหลังไว้
ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์หลายประเภท รวมทั้งรายชื่อของวารสารที่
กำลังจะพิมพ์ออกมากที่

<http://www.america.gov/publications/ejournals.html>. ท่านสามารถส่ง
ความคิดเห็นของท่านไปยังสถานทูตสหรัฐฯ ในประเทศไทยท่าน หรือ
สำนักงานบรรณาธิการตามที่อยู่ข้างล่างนี้

Editor, eJournal USA

IP/PUBJ

U.S. Department of State

2200 C Street, NW

Washington, DC 20522-0501

USA

E-mail: eJournalUSA@state.gov

เกี่ยวกับการสารฉบับนี้

© AP Images

ว่าที่ประธานาธิบดี จอห์น เอฟ. เคนเนดี้ (ซ้าย) จับมือกับรองประธานาธิบดี ลีชาร์ด เอ็ม. นิกสัน หลังจากแลกข้าวราภัณฑ์เมื่อวานนี้ รัฐฟลอริดา ในวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 1960 หลังจากเดินทางมาจากนิวยอร์กเพื่อย่างหุ่นหินดี

การเลือกตั้งประธานาธิบดีเมื่อปี ค.ศ. 1960 เป็นการเลือกตั้งที่สูสีที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์อเมริกัน จนกระทั่งผู้สนับสนุนรองประธานาธิบดีนิกสันลงกับขอให้เข้าประท้วงผลการเลือกตั้ง ซึ่งนิกสันกลับปฏิเสธ “ต่อให้เรามีชัยชนะในท้ายที่สุด” เขายังคง “แต่ผลที่ออกมานี้สายตาโลก และผลกระทบต่อระบบประชาธิบดีโดยรวม ย่อมจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างแย่แย่น”

นิกสันจึงปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรองประธานาธิบดี และรายงานผลการเลือกตั้งของนิว เอฟ. เ肯เนดี้ ต่ออุตุนิสภาคอย่างเป็นทางการ เขายังได้กล่าวว่า “นี่เป็นครั้งแรกในรอบ 100 ปี” ที่ผู้สมัครท้าชิงดำเนินการประวัติศาสตร์ที่ประกาศผลการเลือกตั้ง ซึ่งเขาเป็นฝ่ายປ้าชัยและประกาศชัยชนะของคู่ต่อสู้ ข้าพเจ้าไม่คิดว่า มีตัวอย่างให้เห็นอย่างเดียวชัดไปกว่านี้อีกแล้ว ที่บ่งบอกถึงเสถียรภาพของระบบรัฐธรรมนูญของเราระบบและประเทศนี้อันน่าภาคภูมิใจของประธานาธิบดีนิกสัน ในการพัฒนา เศรษฐกิจ และให้เกียรติสถาบันต่างๆ ในกระบวนการปกครอง ไม่ว่าผลการเลือกตั้งจะออกมามีสีสักษ์เพียงใด ผู้ที่พ่ายแพ้ในการเลือกตั้งจะยอมรับผลการเลือกตั้ง และให้การสนับสนุนผู้ชนะ

ฝ่ายที่ไม่ชนะนิยักันมองว่าคำพูดของเขายืนยันการเบิกโรงสำหรับการหาเสียงเลือกตั้งในอนาคต เพราะเหตุใด นักวิเคราะห์จึงมองว่าการยอมรับความพ่ายแพ้ด้วยใจนักที่พ้า เป็นการแสดงออกทางการเมืองอย่างชาญฉลาด นี่คือหัวข้อของวารสาร *eJournal USA* ฉบับนี้

ในวารสารเล่มนี้ เราจะมาวิเคราะห์ว่า ประเทศไทยมีการปกคลุมในระบบประชาธิบดีอย่างมาก่อนกำหนดอย่างสอดคล้องกับเจตนาของผู้นำประเทศผ่านการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรมอย่างไร ในช่วงสองทศวรรษหลังจากของสังคมเย็น มีหลายประเทศซึ่งจัดการเลือกตั้ง แต่ใช่ว่าจะเป็นประชาธิบดีอย่างแท้จริงเสียทั้งหมด บางครั้งการผลลัพธ์เลือกตั้งด้วยการทุจริตบ้าง ผู้สมัครที่อยู่ในตำแหน่งมีความได้เปรียบอย่างไม่เป็นธรรมบ้าง หรืออาจได้รับการสนับสนุนจากทหาร แต่ในประเทศไทยซึ่งระบบประชาธิบดีอย่างมีความแข็งแกร่งนั้น นิกสันและผู้ที่วิจารณ์เขาเห็นว่าประธานาธิบดีคาดหวังว่าการเลือกตั้งจะต้องเป็นธรรม และยืนกรานให้ตรวจสอบผลการเลือกตั้ง โดยเริ่มจากการถ่ายโอนอำนาจอย่างสันติ ระหว่างผู้นำคนเดิมกับผู้นำคนใหม่

นักเขียนของเราถ่ายทอดมุมมองว่าการถ่ายโอนอำนาจอย่างสันติเกิดขึ้นได้จากการมีประชาธิบดีที่ตื่นตัว องค์กรภาคราชและองค์กรทางสังคมอาสาสมัครเหล่านี้ ดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และให้ความรู้ ตลอดจนปลูกฝังความคาดหวังว่าประชาธิบดีอย่างเป็นสิ่งของธรรม แต่พฤติกรรมที่ไม่เป็นประชาธิบดีอย่างนั้นไม่ชอบธรรม บทความต่างๆ ซึ่งรวมรวมไว้ในวารสารฉบับนี้ วิเคราะห์เกี่ยวกับการถ่ายโอนอำนาจในสหราชอาณาจักร และประเทศไทยนั้น นอกจากนั้น เราช่วยให้ความรู้ด้านการเมือง ศตวรรษที่ 21 ว่า เทคโนโลยีใหม่ๆ ของสังคม สามารถเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับประชาธิบดี และช่วยส่งเสริมประชาธิบดีให้แข็งแกร่งได้อย่างไร

นักเขียนหลายคนตั้งข้อสังเกตว่า ประเทศไทยซึ่งมีการปกครองในระบบประชาธิบดีอย่างหลัก แม้เสถียรภาพ เพราผู้ที่พ่ายแพ้การเลือกตั้งต่างรู้ดีว่า ชัยชนะไม่ใช่สิ่งที่ควร และผู้ชนะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงกฎการเลือกตั้งในอนาคตได้ ส่วนผู้แพ้ก็ยังสามารถกลับมาลงสนามแข่งขัน และชนะได้อีกในวันข้างหน้า เช่น นายริชาร์ด เอ็ม. นิกสัน ผู้ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่ 37 ของสหราชอาณาจักร เมื่อปี ค.ศ. 1968

— คณะบรรณาธิการ

กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ/มกราคม 2010 /
<http://www.america.gov/publications/ejournalusa.html>

มากกว่าการเลือกตั้ง: การถ่ายโอนอำนาจในระบบประชาธิปไตย

เตรียมความพร้อม

4 มากกว่าการเลือกตั้ง

เอริก บยอร์นลันด์ ผู้ร่วมก่อตั้ง และประธานบริษัท เดโมเครชีนเตอร์เนชันแนล อิงค์ การเลือกตั้งเป็นเพียงจุดเริ่มต้นในระบบประชาธิปไตยที่แข็งแรง ภาคทดสอบที่แท้จริงคือการมีรัฐบาลที่มั่นคง คุ้มครองสิทธิมนุษยชน หลักนิติธรรม เศรษฐภาพในการแสดงออก และส่งเสริมประชาสังคมที่แข็งแกร่ง

8 องค์ประกอบของประชาธิปไตยที่ยึดหยุ่น

瓦เลอวี บันซ์ อาจารย์วิชาการปักครอง และ แอมรอน บีเนนคอร์บ หัวหน้าภาควิชาการศึกษาระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยคอร์แนล การเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตยที่แข็งแรงต้องทำให้รัฐบาลรับผิดชอบต่อประชาชนที่ตนปกครอง และรับรองสิทธิ公民ของประเทศ

10 ผลกระทบอย่างยั่งยืนของสื่อดิจิทัลต่อประชาสังคม

พิลิป อีน. เอ้าเวิร์ด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผนกสื่อสาร มหาวิทยาลัยอาชิ้งตัน เมืองชีแอตเติล รัฐวอชิงตัน ประชาชนและกลุ่มประชาสังคมใช้สื่อดิจิทัล และเครื่องมือด้านเครือข่ายทางสังคมในการติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็ว ทั้งทางคำพูดและทางภาพ โดยในบางครั้งมีจุดประسังค์เพื่อระดมผู้มีความเห็นทางการเมืองเหมือนกันและแสดงความไม่พอใจต่อรัฐบาล

13 วิทยศิลป์แห่งความพ่ายแพ้ในระบบประชาธิปไตย

พอล คอร์โควัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยแห่งอะเดเลดในออสเตรเลีย สุนทรพจน์ยอมรับความพ่ายแพ้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังการเลือกตั้งที่ดูเค็ด ช่วยเสริมสร้างเสถียรภาพให้กับรัฐบาลโดยให้ประชาชนยอมรับผลการเลือกตั้งแต่โดยตัวเอง

16 ประชาสังคม ประชาธิปไตย และการเลือกตั้ง

บูรุษ กิลลี่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชาธรรมาภิบาล มหาวิทยาลัยแห่งรัฐพอร์ตแลนด์ รัฐ俄勒冈 ประชาสังคมที่แข็งแกร่งทำให้ผู้คนสามารถเลือกตั้งต้องมีธรรมาภิบาล และสร้างสภาวะการเมืองซึ่งเอื้อต่อการเติบโตของระบบประชาธิปไตย

19 ความสำเร็จของความร่วมมือในการถ่ายโอนอำนาจประธานาธิบดี ค.ศ. 2008-2009

มาร์วา จอยน์ กุมาր อาจารย์วิชาธรรมาภิบาล แห่งมหาวิทยาลัยเทาสัน ในเมืองเทาสัน รัฐแมรีแลนด์ ผู้อำนวยการโครงการโครงการถ่ายโอนอำนาจทำเนียบขาว การถ่ายโอนอำนาจที่รับรื่นที่สุดจากรัฐบาลชุดหนึ่งไปยังอีกชุดหนึ่ง อาศัยการเตรียมงานเป็นเวลานานหลายเดือน และความร่วมมือระหว่างประธานาธิบดีคนเก่าและคนใหม่

การถ่ายโอนอำนาจ

- 22 รวมภาพ: การดำเนินงานตามเจตนา湿润ของประชาชน
- 27 การถ่ายโอนอำนาจในยามวิกฤติจากເຂອົ້າບີຣິຕ ສູວັກ ສູ່ແພງຄລິນ ດີ. ຖະເວລັດ ໂດນັບດີ ເອ. ວິດຊື່ ເປັນນັກປະວັດີສາສຕ່ງປະຈຳມືສາກາຂອງສະຫວຼຸບ ການถ่ายโอนอำนาจประ瘴ານານີບດີໃນຍຸດເຫວະໜູກີຈົດກຳຈາກເຂອົ້າບີຣິຕ ສູວັກ ສູ່ແພງຄລິນ ດີ. ຖະເວລັດ ເກີດຂຶ້ນໃນຂ່າວທີ່ມີຄວາມຕິດຕະຫຼາດທາງເຫວະໜູກີຈົດກຳມີສາກາຂອງທີ່ມີດຳເນີນໄປໂຄຍ່າງຈາກບົນກົມ
- 28 การเลือกตั้งກົງເສີ ໄດ້ເປັນແປລັງໂປແລນດີໄປອຍ່າງໄວ ແອນນາ ສູ້ຫັກສາ ເປັນນັກແປລ ນັກໜັງສື່ອພິມພົມ ແລະກຳຈານໃຫ້ກັບອອກຕົກວັດໍານມນູ່ຍອດຮ່ວມເລົາດືກການເລືອກຕັ້ງຂອງໂປແລນດີໃນປີ ค.ສ. 1989 ແລະກາທີ່ຂັບວາງກາຣີລິດາວິຕີແລະກຳລຸ່ມປະຫັດສັນຄົມອື່ນໆ ມີສ່ວນໃນການສ້າງປະຫາອີປີໄຕຍ້ານີໃນໂປແລນດີໄດ້ອຍ່າງໄວ

31 โรมาเนีย ແລະມັລໂດວາ: ຈາກກາປົກຄອງຮະບອບອຳນາຈນີຍມສູ່ກາຮັບສິນສາກິສະຫວັດຢູ່ໂປ

ກົດົກອົບ ປຶ້ອປ- ເອແລຊີ໌ ຜູ້ໜ້າຍສາສດວາຈາກຍົວໝາຮູ້ສາສຕ່ງສາກົາຮັນກິຈ ແລະກິຈກາຮະໜວງປະເທດ ມහາວິທາລີຍພິນິຫຼັດນັ້ນ ອົດປະປະກົມມິວັນສົດສອງປະເທດ ກໍາວ່າເຂົ້າສູ່ປະຫາອີປີໄຕຍຸໃນເສັ້ນທາງທີ່ຕ່າງກັນ ໂດຍປະຫາສັກມມືບທາຖັ້ງໃນໂຮມາເນີຍ ຜົ່ງບັດນີ້ເປັນສາກິຂອງປະຫາຄມຢູ່ໂປເຮັດວຽກແລ້ວ ແລະມອດໂດວາ ຜົ່ງທັດກາເປັນສາກິເຫັນກັນ

34 “ຖຸດູໃບໄມ້ຮ່ວງໃນເຂອົ້າບີຢີ” ອັນລ່າສັ້າ: ບທເຮັນຈາກການສ້າງປະຫາອີປີໄຕຍອຍ່າງອນຮະຫຼວງເຫຼົານ ເຂອົ້າຍາໂຄວິ່ງ ເປັນນັກໜັງສື່ອພິມພົມ ແລະອາຈາຮົມ

ບາງຄັ້ງ ອົງຄ່ຽງປະຫາສັກອາຈາດກຳທຳດ້ານເຮັດວຽກ ປະຫາອີປີໄຕຍຸມີປະສິທິກາພາກເທົກບັນນັກກາມເມືອງຜູ້ໜ້າຂອງໃນກາຮັດວຽກ

36 ແລ່ລ່ງຂ້ອມຸລເພີ່ມເຕີມ

มากกว่าการเลือกตั้ง

เอวิค บยอร์นลุนด์

© AP Images/Themba Hadebe

ผู้สนับสนุนขบวนการเพื่อการเปลี่ยนแปลงด้านประชาธิปไตยที่สืบสานมาเป็นฝ่ายค้านของรัฐบาล เรียกร้องอยู่ต่อหน้ารัฐสภาแพนแอฟริกัน ในแอฟริกาใต้ให้รัฐสภาใช้แรงกดดันประธานาธิบดีโอลิเบอร์ต์ มูกาเบ ให้ดำเนินการปฏิรูปด้านประชาธิปไตยในเชิงบังเอซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้าน

เอวิค บยอร์นลุนด์ เป็นทนายความ ซึ่งทำงานในด้านการพัฒนาและชุมชนในวงการระหว่างประเทศเป็นเวลาสี่สิบปี เขายังคงก่อตั้งและเป็นประธานบริษัทเดโมแครชเชินเตอร์เนชั่นแนล อิงค์ ซึ่งออกแบบคำแนะนำ ตลอดจนประเมินผลโครงการประชาธิปไตยและธรรมภัยบาล เขาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเลือกตั้ง กระบวนการทางการเมือง ประชาสังคม และวิธีการวิเคราะห์ผลงานการเขียนของเขามีอิทธิพลอย่างมาก ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมถึงในประเทศไทย เช่นเดียวกัน ผลงานของเขายังได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ไม่ว่าจะเป็นในเชิงการเมือง การท้องถิ่น ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ฯลฯ ที่สำคัญที่สุด คือ งานวิจัยเรื่องการเลือกตั้งและการ民主化 ที่มีชื่อว่า "Beyond Free and Fair: Monitoring Elections and Building Democracy" (2004)

ในสังคมที่ระบบประชาธิปไตยมั่นคง การเลือกตั้งเป็นจุดเริ่มต้นของรัฐบาลที่มีเสถียรภาพซึ่งคุ้มครองสิทธิชนกลุ่มน้อย รับประกันเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น เคารพหลักนิติธรรม และส่งเสริมประชาสังคมที่แข็งแกร่ง

G การเลือกตั้งตามระบบประชาธิปไตย เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า เป็นรากฐานของรัฐบาลที่ถูกต้องตามกฎหมาย การเลือกตั้งเปรียบเสมือนจุดเริ่มต้นของสถาบัน และหลักปฏิบัติด้านประชาธิปไตยทั้งหลายทั้งมวล โดยอนุญาตให้ประชาชนเลือกตั้งผู้แทนของตนเองได้ แต่ระบบประชาธิปไตยที่แท้จริงยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกมากมาย นอกจากการเลือกตั้ง ระบบประชาธิปไตยยังต้องมีข้อจำกัดทางรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับขอบเขตอำนาจของรัฐบาล การรับรองสิทธิขั้นพื้นฐาน ความใจดีด้านศาสนาหรือชนกลุ่มน้อยต่างเชื้อชาติ และการแสดงออกเชิงทัศนะที่แตกต่างกัน เป็นต้น ใน การสร้างระบบประชาธิปไตยที่แท้จริงนั้น สังคมจะต้องสนับสนุนวัฒนธรรมด้านประชาธิปไตย และหลักนิติธรรมซึ่งใช้บังคับข้อปฏิบัติก่อนและหลังการเลือกตั้ง และควบคุมผู้คนซึ่งอาจมีแนวโน้มบ่อนทำลายกระบวนการเลือกตั้ง ดังเช่นที่รัฐมนตรีต่างประเทศยิลลารี คลินตันกล่าวที่มหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์

เมื่อเร็วๆนี้ว่า “ระบบประชาธิปไตยไม่ได้หมายถึงการเลือกตั้งเพื่อเลือกผู้นำเท่านั้น แต่ยังเป็นการเลือกประชาชนซึ่งจะต้องรับสืบมรดกที่เปิดเสรี ตลอดจนระบบคุลากาฟที่เป็นอิสระ และสถาบันต่างๆ ที่ปรับเปลี่ยนและรับผิดชอบ และคุ้มครองสิทธิของประชาชนอย่างเสมอภาค และเที่ยงธรรม ในประเทศไทย” ตามที่นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวไว้ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

การถ่ายโอนอำนาจจากการเมืองอย่างราบรื่นหลังการเลือกตั้ง มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ในประเทศไทยซึ่งระบบประชาธิปไตยแข็งแรง อยู่แล้ว ผู้สมัครที่พ่ายแพ้ในการเลือกตั้งจะยอมสงบอำนาจอย่างสงบ และสันติ การยอมแพ้ที่มีศักดิ์ศรี เป็นตัวอย่างที่ดีในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับประเทศ และกระบวนการต่างๆ ตามครรลองประชาธิปไตย ในทำนองเดียวกัน ผู้ชนะก็ให้เกียรติคู่แข่งขันทางการเมือง ลดช่องว่างความแตกต่าง และความขัดแย้งที่อาจจะบ่อนทำลายระบบประชาธิปไตยและการพัฒนาได้

ในระบบประชาธิปไตยที่แท้จริง การมีภูมาย สถาบัน การเมืองประชาธิปไตย และองค์กรประชาสังคมต่างๆ ที่เป็นอิสระ จะช่วยให้ประชาชนตรวจสอบผลการเลือกตั้ง สถาบัน และค่านิยมเหล่านี้ จะช่วยกันส่งเสริมความเชื่อมั่นที่ประชานมีต่อรัฐบาลของตนและสนับสนุนการถ่ายโอนอำนาจทางการเมืองอย่างสันติและเต็มใจ

หลักนิติธรรม

ระบบประชาธิปไตย กำหนดให้ผู้คนต้องเคารพหลักนิติธรรม ซึ่งจะคงอยู่ ไม่ว่าผลการเลือกตั้งจะออกมามีอยู่ใด คุณจะมั่นใจว่า ความมั่นคงสหประชาชาติได้จำกัดความหลักนิติธรรมไว้ไว เมื่อ “ประชาน สถาบัน องค์กร ทั้งของรัฐบาลและเอกชน ตลอดจนรัฐ อยู่ภายใต้ กฎหมายที่ประกาศใช้อย่างเปิดเผย มีการบังคับใช้อย่างเท่าเทียม วินิจฉัยอย่างเป็นอิสระ และสอดคล้องกับหลักปฏิบัติและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสากล”

หลักนิติธรรมจะต้องมีความชอบธรรม ความเที่ยงธรรม ความมีประสิทธิภาพ และตรวจสอบได้ ความชอบธรรมกำหนดให้กฎหมายต้องสะท้อนถึงมิติธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ จะมีการนำกฎหมายมาใช้อย่างเปิดเผยตามครรลองระบบประชาธิปไตยความเที่ยงธรรมได้แก่การนำกฎหมายมาใช้อย่างเท่าเทียม ความยุติธรรมของกระบวนการ คุ้มครองสิทธิพลเรือน และให้ประชานเข้าถึงกฎหมายได้ตามความเหมาะสม ประสิทธิภาพหมายถึงการนำกฎหมายมาใช้อย่างเสมอภาคด้วยความที่นำมาใช้ปกป้องประชานทุกหมู่เหล่าอย่างเที่ยงธรรม

กฎหมายที่นำมามาใช้ปกป้องประชานทุกหมู่เหล่าอย่างเที่ยงธรรม ช่วยสร้างความชอบธรรมให้แก่รัฐประชาธิปไตย เนื่องจากว่า ผู้คนในประเทศไทยประชาธิปไตยแข็งแรง จะเคารพกฎหมายประจำหนื้นอย่างเคร่งครัด จึงสามารถยอมรับผลการเลือกตั้งที่ไม่ได้ดังใจได้ ประเทศไทยซึ่งใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียม และวินิจฉัยข้อขัดแย้งอย่างเป็นธรรม ประกอบด้วยความหลากหลายมากกว่า ในทางตรงกันข้าม กฎหมายที่ไม่เป็น

ธรรมหรือเลือกปฏิบัติ จะไม่ได้รับความเคารพจากประชาน หากกฎหมายเหล่านี้มิได้หลักนิติธรรมมากจากทำให้ประชานไม่ปฏิบัติตาม หรือจนถึงขั้นต่อต้านและสร้างบรรยายกาศที่ผู้คนไม่ยอมรับผลการเลือกตั้งที่ตนผิดหวัง ดังนั้น ประธานาธิบดีดีวาร์ด ไอเซนไฮร์ “ได้ตั้งชื่อสังเกตว่า ‘วิธีที่แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดคือ หลักนิติธรรม มีความสำคัญต่อเราเพียงไรในชีวิตประจำวัน คือการนึกถึงว่าจะเกิดอะไรขึ้น หากไม่รักนิติธรรม”

หลักนิติธรรมแสดงถึงการเคารพสิทธิพลเรือนขั้นพื้นฐาน และหลักการปฏิบัติซึ่งยอมรับกันโดยทั่วไป และกำหนดให้สิ่งเหล่านี้อยู่เหนือผลการเลือกตั้งทุกครั้ง ในระบบประชาธิปไตย ผลการเลือกตั้งไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการคุ้มครองเสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพของสื่อมวลชน หรือความเป็นอิสระของระบบคุลากาฟ ผู้นำคนใหม่ไม่ควรแสดงความก้าชาติมาตราฐานเหล่านี้หรือคุ้มครองสิทธิของประชาน รวมทั้งฝ่ายที่สนับสนุนผู้สมัครที่พ่ายแพ้ ไม่ว่าจะได้รับเสียงสนับสนุนมากเพียงใด

ดังนั้น การเคารพหลักนิติธรรมจึงเป็นเครื่องให้มีการถ่ายโอนอำนาจอย่างสันติหลังการเลือกตั้ง ผู้สมัครซึ่งพ่ายแพ้ และไม่ยอมรับผลการเลือกตั้งจะไม่ได้รับการสนับสนุน ประชานจะมองผู้สมัครคนนั้นว่า เป็นคนแปลงแยก อาจเป็นพวกฝ่ายฝ่ายภูมาย และเป็นภัยต่อ วัฒนธรรมพลเรือนในสังคมของตนอย่างแน่นอน ประชานย่อมไม่สนับสนุนการจลาจล หรือสนับสนุนผู้สมัครซึ่งไม่ยอมรับผลการเลือกตั้งในประเทศไทย เนื่องจากกระบวนการตามกฎหมาย และรัฐมีความชอบธรรม

สถาบันทางการเมือง

ในทำนองเดียวกันสถาบันการเมืองและการเลือกตั้งที่พัฒนาแล้ว เอื้ออำนวยอย่างมากต่อการถ่ายโอนอำนาจหลังการเลือกตั้งอย่างสันติ สถาบันต่างๆ ให้ความยืดหยุ่นซึ่งเป็นต่อระบบประชาธิปไตย เพื่อร่วมรับความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นตามมา หากการเลือกตั้งมีข้อกังวลหรือถูกโต้แย้ง แทนที่จะออกไปประท้วงตามถนน ผู้สมัครที่พ่ายแพ้ หรือกลุ่มฝ่ายค้านสามารถร่วมเรียนเกี่ยวกับผลการเลือกตั้ง หรือความยุติธรรมของกระบวนการเลือกตั้งผ่านกลไกของสถาบัน เช่นคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือศาลต่างๆ เป็นต้น ความคาดหวังโดยทั่วไปว่า สถาบันเหล่านี้จะวินิจฉัยกรณีขัดแย้งอย่างเป็นธรรม ช่วยให้การถ่ายโอนอำนาจ เป็นไปอย่างราบรื่น ตามครรลองประชาธิปไตยมากขึ้น และลดโอกาสที่จะมีการใช้ความขัดแย้งเป็นช่องทางในการคัดค้านผลการเลือกตั้ง

สถาบันการเลือกตั้งที่แข็งแรง และมีประสิทธิภาพจะช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับกระบวนการเลือกตั้ง และเพิ่มความคาดหวังในหมู่ประชานว่า จะมีการเคารพผลการเลือกตั้ง สถาบันการเลือกตั้งเหล่านี้ จะรับรองกับผู้สมัครที่พ่ายแพ้ ผู้ชนะจะอยู่ในตำแหน่งตามเวลาที่กำหนดไว้ และมีโอกาสที่จะได้ชิงชัยในการเลือกตั้งอีก

© AP Images/Karel Prinsloo

สมาชิกคนหนึ่งของคณะกรรมการเมืองที่เลือกตั้งของรัฐวันดา ยืนอยู่ในคุหาเลือกตั้งในกรุงศรีฯ ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2003 ระหว่างการ เลือกตั้งในวันรุ่งขึ้น

สถานบัน្តการเมืองซึ่งหน่วยเหนี่ยว หรือตัวจัดสอบบ้านจราจร ของรัฐบาลยังช่วยส่งเสริมให้ภาระคิดด้วย ผู้ที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ ในประเทศที่เพิ่งได้รับประชาธิปไตย และประเทศที่ประชาธิปไตยยังอยู่ในขั้นพัฒนา ซึ่งผลการเลือกตั้งอาจจะสร้างความไม่สงบในท้องถิ่น บรรยายกาศการเมืองหรือเกิดเหตุวิกฤติได้ หากผู้นำทางการเมืองไม่ยอมรับผลการเลือกตั้ง ก็จะต้องมีคณานุญาตการที่เข้มแข็ง เป็นอิสระ และสามารถควบคุมการแข่งขันได้ ถ้าผู้นำที่อยู่ในตำแหน่งพยายามเพี้ยนการเลือกตั้ง สถานการณ์จะดีขึ้น ถ้าข้าราชการของหน่วยงานรัฐบาลไม่ต้องอาศัยการอุปถัมภ์ค้าขายจากผู้นำการเมือง ข้าราชการพลเรือนจะได้ไม่จำเป็นต้องสนับสนุนผู้นำที่เพี้ยนไป และไม่ยอมรับผลการเลือกตั้งตามระบบประชาธิปไตย สถานบัน្តการเมืองที่เป็นปีกแห่งมั่นคงแล้วจะรับฟังเสียงที่ไม่เห็นด้วย และส่งเสริมให้บรรดาผู้นำ สมาชิกฝ่ายนิติบัญญัติ และข้าราชการปกครองประเทศตามครรลองประชาธิปไตย

การบริหารจัดการภาครัฐอย่างมีประสิทธิผล อาทิ การรับผิดชอบต่อสาธารณะ การตอบสนองประชาชน ความโปร่งใส และการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมให้ระบบประชาธิปไตยมีความชอบธรรมทางการเมือง ตามที่ประธานาธิบดีบารัค โอบามากล่าว ต่อรัฐสภาภูมิภาคว่า “ในศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด สถานบัน្តที่มีประสิทธิภาพ นำเข้าถือและโปรดไป คือภูมิภาคที่นำไปสู่ความสำเร็จ คือรัฐบาลที่เป็นปีกแห่ง มีกำลังทำงานที่ซื่อตรง มีผู้พิพากษาและสื่อมวลชนที่เป็นอิสระ มีภาคเอกชน และประชาสังคมที่ดีนั้น”

(กรุงอัคกรา กานดา วันที่ 11 กรกฎาคม ค.ศ. 2009)

ประชาสังคม

ประชาสังคมที่เป็นปีกแห่งก็เหมือนสถาบันการเมืองและหลักนิติธรรม ซึ่งได้รับการสนับสนุน จากสื่อมวลชนเสรี กล่าวคือ จะช่วยส่งเสริมความชอบธรรมของกระบวนการประชาธิปไตย และเพิ่มความคาดหวังว่า ทั้งผู้ชนะและผู้พ่ายแพ้ในการเลือกตั้งจะเคารพ “กฎ กติกา” องค์กรประชาสังคมสามารถทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบ อำนาจของรัฐบาล และสักดิ้นให้ผู้ที่พ่ายแพ้ในการเลือกตั้งเข้ามา กีดขวางกระบวนการการดำเนิน

ประชาธิปไตย

องค์กรพัฒนาเอกชนที่เป็นอิสระอย่างแท้จริง และเป็นตัวแทนกลุ่มต่างๆ อายุกว้างขวาง ตลอดจนสถาบันประชาสังคมอื่นๆ ซึ่งดูแลให้ผู้สมควร และเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการเลือกตั้ง เคราะห์ผลการเลือกตั้ง และกระบวนการประชาธิปไตย สถาบันเหล่านี้สามารถชี้อ่อนไหวให้มีการเจรจาอย่างเป็นแก่นสารระหว่างประชาชนกับรัฐบาล และให้ข้อมูลเชิงรัฐบาลที่เป็นประชาธิปไตย และเป็นตัวแทนประชาชน ต้องการ การหยิบยกประเด็น และความวิตกในสังคมขึ้นมาพูด เท่ากับว่ากลุ่มตัวแทนเหล่านี้มีส่วนช่วยส่งเสริมความโปร่งใสและการรับผิดชอบต่อสาธารณะ การกดดันให้รัฐบาลทำงานที่รับปากไว้ระหว่างการหาเสียงเท่ากับเป็นการกระตุ้นให้รัฐบาลตอบสนอง องค์กรพัฒนาเอกชนสามารถบังคับพุทธิกรรมของรัฐบาล และช่วยกำหนดทิศทางความคาดหมายของประชาชนว่าต้องการให้รัฐบาลของตนปฏิบัติงานอย่างไร

ปัจจุบัน เทคโนโลยีด้านอินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมช่วยให้กลุ่มประชาสังคมมีเวทีใหม่ ที่ใช้สำนักงาน แลกเปลี่ยนข้อมูล และกระตุ้นให้รัฐบาลมีความโปร่งใส และรับผิดชอบต่อสาธารณะมากขึ้นกว่าเดิม การเขียนบล็อก การส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือ และการสื่อสารทางสังคมออนไลน์ ตลอดจนเครื่องมือทางอินเทอร์เน็ต อื่นๆ ทำให้กลุ่มประชาสังคมสามารถขยายเครือข่ายคนดู และสมาชิกได้อย่างรวดเร็ว และเพิ่มพลังสนับสนุนจากต่างประเทศ สำหรับประเทศไทย ท่องถิ่น หรือระดับชาติ ได้มากกว่าเดิม เช่น ระหว่างเหตุการณ์ไม่สงบ หลังการเลือกตั้งในอินร่าน การสื่อสารทางทวิตเตอร์ทำให้ชาวอิหร่านสามารถแสดงความชื่องใจเกี่ยวกับผลการเลือกตั้ง และรายงานให้โลกรู้ เกี่ยวกับความเป็นไปทางการเมืองในประเทศของตน

© AP Images/TThemba Hadebe

เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม ค.ศ. 2000 ที่กรุงเบลเกรด คณะกรรมการรัฐธรรมนูญใหม่ในรัฐบาลเฉพาะกาลของเซอร์เบีย จำนวนสาม十分 หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลความมั่นคงในประเทศ ได้รับการแต่งตั้งโดยนายสลาฟโกร์ บูร์ก ประธานาธิบดีคนใหม่ นายวายอสลาฟ คอสตูนิกา ยินยอมเป็นรัฐบาลผสมร่วมกับพรรคสังคมนิยมของนายสโลโบดาน มิโตรวิช จนกว่าจะมีการเลือกตั้งครั้งใหม่ในเดือนธันวาคมปีนั้น

รัฐมนตรีต่างประเทศคลินตันกล่าวว่า องค์กรและเครือข่ายเหล่านี้มีบทบาทในการกระตุ้นรัฐบาลให้มีความรับผิดชอบและตอบสนองต่อประชาชน เอกล่าวว่า ประชาสังคม “ผลักดันให้สถาบันการเมืองสนองตอบประชาชนของตนอย่างแข็งขัน” (มิร์อกอิกิ วันที่ 3 พฤศจิกายน ค.ศ. 2009) องค์กรประชาสังคมช่วยให้ประชาชนพัฒนาหนทางใหม่ๆ ใน การเรียกร้องให้รัฐบาลรับผิดชอบต่อสาธารณะ มีความโปร่งใส และเพิ่มแรงจูงใจให้รัฐบาลยึดบรรทัดฐานและหลักการตามระบบประชาธิปไตย

การเคารพการเลือกตั้งและอื่นๆ

ประชาธิปไตยทำให้ประชาชนเกิดความคาดหวังและความเชื่อใจบางอย่าง รวมทั้งการเคารพหลักนิติธรรม และผลการเลือกตั้ง ประชาธิปไตยกำหนดให้มีการเคารพค่านิยมต่างๆ นอกเหนือจากการเลือกตั้ง ระหว่างการปราศรัยที่กรุงไคโร ประธานาธิบดีโอบามาได้เน้นถึงสิทธิมนตรีชนเผ่าที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นที่ได้

ดังนั้น รัฐบาลของประชาชน เพื่อประชาชน ไม่ว่าจะเป็นที่ใด ก็ตาม ยอมกำหนดมาตรฐานเดียวกันสำหรับทุกคนที่จะเข้ามาภูมิลำเนา ท่านจะต้องรักษาอำนาจโดยอาศัยความยินยอม ไม่ใช่ด้วยการบีบบังคับ ท่านจะต้องเคารพสิทธิของชนกลุ่มน้อย และเข้าร่วมอย่างใจว่าง และ

ประเมินร่องรอย ท่านจะต้องดำเนินถึงผลประโยชน์ของประชาชน และการทำงานอย่างซ้อมรวมตามกระบวนการเมือง มากกว่าผลประโยชน์ของพระองค์ หากประสาหากองค์ประกอบเหล่านี้แล้ว ทำพังการเลือกตั้งไม่สามารถก่อให้เกิดประชาธิปไตยอย่างแท้จริงได้ (มหาวิทยาลัยโคโลญ ဂรุงไคโร อียิปต์ วันที่ 4 มิถุนายน ค.ศ. 2009)

การเคารพหลักนิติธรรม สถาบันการเมืองที่เป็นปึกแผ่น และการมีประชาสังคมที่แข็งแรงสมมั่นกัน จะช่วยเสริมความคาดหวัง และเพิ่มความเป็นไปได้ในการถ่ายโอนอำนาจทางการเมืองอย่างสันติ ประเทศซึ่งมีสถาบันที่เป็นตัวแทนกลุ่มต่างๆ ที่หลากหลาย รับฟังข้อเรียกร้องของประชาชน เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายทางการเมือง ดำเนินการตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นกลางนี้ย่อมได้รับความเคารพนับถือ ในประเทศเหล่านี้ มีโอกาสที่ความเปลี่ยนแปลงอย่างสันติวิจิฉะสymbiotism เกิดขึ้นในวง廓รัฐธรรมนูญ ที่จะคัดค้านผลการเลือกตั้ง และช่วยให้มั่นใจว่า การเลือกตั้งจะเป็นก้าวแรกสู่ความมั่นคงตามระบบประชาธิปไตยอย่างกว้างขวางกว่าเดิม

ความเห็นในบทความข้างต้นนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องสะท้อนถึงทัศนะ หรือแนวโน้มอย่างของรัฐบาลสหราชอาณาจักร แต่อย่างใด

องค์ประกอบของประชาธิปไตยที่ยั่งยืน

瓦列奧維 บันซ์

© AP Images/TATalexander Zemlianichenko

ชาวยูเครนให้ร้องสับสนนานายวิศวกร ยูชเชนโก ผู้นำฝ่ายค้าน ระหว่างการชุมนุมที่กรุงเคียฟ ในปีค.ศ. 2004 ประชาชนหลายหมื่นคน ร่วมกันประท้วงการทุจริตในการเลือกตั้ง และการคุกคามผู้ออกเสียง “การปฏิวัติสีลม” กดดันให้ผลการเลือกตั้งเป็นโมฆะ และต่อมา มีการเลือกตั้งอีกครั้งและเป็นธรรม

วาเลอวี บันซ์ อาจารย์วิชาการบภาครอง และหัวหน้าภาควิชาการศึกษาเรื่องว่าประเทศแอลโรน บีเนนคอร์บ น้ำวิทยาลัยคอร์เนล เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านประชาธิปไตย และการบภาครองแบบอำนาจนิยม ในยุโรปและยุโรเปียยุคหลังคอมมิวนิสต์ เชอเป็นบรรณาธิการร่วมของ *Democracy and Authoritarianism in the Postcommunist World* (2009)

การเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตยที่แข็งแรงนั้น รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบต่อสาธารณชนซึ่งอยู่ภายใต้การบภาครองของตน เทศกาลนี้ดังกล่าวจะเกิดขึ้นเมื่อ

- G** การเลือกตั้งตามระบบประชาธิปไตย ไม่ใช่เป็นเพียงการไปลงคะแนน และนับคะแนนเท่านั้น ในระบบประชาธิปไตยที่แข็งแรง รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบต่อสาธารณชนซึ่งอยู่ภายใต้การบภาครองของตน เทศกาลนี้ดังกล่าวจะเกิดขึ้นเมื่อ
- ประชาชนสามารถเลือกผู้แทนทางการเมืองของตนได้โดยเสรี
 - ประชาชนสามารถเลือกผู้สมควรที่ต้องการเสียง
 - สับสนุนจากตน
 - ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งจะต้องผ่านการเลือกตั้ง จึงจะกลับเข้ามารับตำแหน่งเดิมได้ถูกต้องโดยผู้ลงคะแนนเสียงสามารถตัดสินผลงานของคนเหล่านี้อย่างสมำเสมอด้วยการเลือกตั้ง และคนเหล่านี้อาจสูญเสียอำนาจจากการเลือกตั้ง

การซึ่งชัยในสenameเลือกตั้งทำให้นักการเมืองที่หวังจะได้รับเลือกตั้ง รู้สึกไม่นั่นใจกับผลการเลือกตั้ง การเลือกตั้งจึงควรดันให้นักการเมืองตอบสนองต่อประชาชน

การเลือกตั้งจะทำให้ผู้นำมีความรับผิดชอบได้ก็ต่อเมื่อมีการจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปอย่างอิสระ และเป็นธรรม ในประเทศไทย ด้วยที่มาของก้าวเข้าสู่ระบบประชาธิปไตยในแบบได้ทางเดลทรายชาวยาวาของแคพิคิก และในยุคเรียห์หลังยุคคอมมิวนิสต์ การซึ่งชัยในสenameเลือกตั้งไม่ได้ให้หลักประกันต่อภาระรับผิดชอบ ทั้งนี้เนื่องจากว่า บางครั้งกระบวนการการเลือกตั้งมีการทุจริต แทนที่จะโปร่งใสและสอดคล้อง กับแนวทางตามรัฐธรรมูญอย่างเต็มที่ ในบางประเทศ ผู้นำร่างคำแห่งชาติจะครบกำหนดเวลาที่การเมือง โดยอาศัย “ระบบอุปถัมภ์” เอื้อให้กลุ่มผู้สนับสนุน หรือมิชนั้นที่อุปถัมภ์ต่อสู่ “จอมปลดล้อม” ขึ้นมาสร้างความคู่ต่อสู้ “ตัวจริง” นอกนั้น รัฐบาลซึ่งเป็นประชาธิปไตยแต่เปลือกนอกอย่างสามารถถ่วงเวลาให้ตนอยู่ในอำนาจต่อไป โดยควบคุมทะเบียนผู้มีสิทธิออกเสียง จำนวนคนที่ไปใช้สิทธิ และการนับคะแนนเสียง

ซึ่งว่างระหว่างประชาธิปไตย正宗 และประชาธิปไตยที่แท้จริงแคบลง เมื่อพรุ่งฝ่ายค้านและผู้สมัครต่างหาเสียงอย่างแข่งขัน โดยระดับกำลังพลเมือง และกลุ่มประชารังส์คุณ ซึ่งจะช่วยดำเนินงานลงที่จะเบี่ยงผู้ใช้สิทธิ กระตุ้นให้คนออกเสียง และจับตาดูการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในการเลือกตั้งครั้งสำคัญในสโลวาเกียเมื่อปี ค.ศ. 1998 ในคราเครชี และเชอร์เวียในปี ค.ศ. 2000 ในจอร์เจียในปี ค.ศ. 2003 และในยุโรปในปี ค.ศ. 2004 ซึ่งในแต่ละกรณี ประชาชนใช้วิธีการแบบประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นการลงคะแนนเสียงหรือการประท้วง เพื่อบีบให้ผู้นำแบบอำนาจนิยมที่อยู่ในตำแหน่ง หรือผู้รับทราบว่าตัวให้สืบทอดอำนาจโดยรับความพ่ายแพ้

การถ่ายโอนอำนาจเป็นความท้าทายสำหรับการเมืองทุกระบบ ประเทศที่ประชาธิปไตยแข็งแรงสามารถรับมือกับปัญหานี้ได้อย่างราบเรื่นและอย่างสันติ การเลือกตั้งที่ขาดสภาพด และการถ่ายโอนอำนาจอย่างสันติ แสดงให้เห็นว่า ผู้แพ้ในวันนี้อาจจะเป็นผู้ชนะในวันข้างหน้า และผู้ชนะในวันนี้ก็อาจเป็นผู้แพ้ในวันข้างหน้าได้ ผู้ชนะและผู้สนับสนุนจะต้องฟังความเห็นของคู่แข่ง โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการเลือกตั้งสมัยต่อ

ไปด้วย ส่วนผู้แพ้และกลุ่มสนับสนุนของตนก็สามารถมุ่งความสนใจต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน และช่องทางต่างๆ ในอนาคต แทนที่จะมัวหมุนเดื่องใจกับอดีต ความรู้สึกนั้นใจว่ากฎติกาการเลือกตั้งอาจจะเอื้อประโยชน์ให้กับฝ่ายตนได้ในครั้งหน้า ทำให้สามารถยอมรับสภาวะการเมืองที่เป็นอยู่ได้อย่างง่ายดายขึ้น โดยไม่พยายามจะโน่นล้มรัฐบาลประชาธิปไตยด้วยวิธีการรุนแรง

การถ่ายโอนอำนาจให้กับผู้นำชุดใหม่แต่ละครั้งย่อมสื่อถึงความเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงมีผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเมือง ระบบประชาธิปไตยช่วยลดปัญหานี้ โดยจัดการเลือกตั้งอย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้กับผู้นำใหม่ฯ อย่างจริงจัง การถ่ายโอนอำนาจจะอย่างโปร่งใสช่วยให้ผู้แพ้และผู้ชนะยอมรับมาตรฐานรวมของตนแต่โดยดี อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยประชาธิปไตย มีความแตกต่างกันในด้านการซึ่งน้ำหนักระหว่างผลประโยชน์ของเสถียรภาพ กับความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง หรือแม้กระทั่ง ความประسنค์ ของผู้ออกเสียงที่อยากรู้สึกว่าตนได้กลับเข้าไปรับตำแหน่งครั้งแล้วครั้งเล่า เช่นในสหราชอาณาจักร หรือเยอรมนี หรืออีกกว่า 30 ประเทศในแอฟริกาและตอนใต้ที่เหล่าเผ่าพันธุ์ที่ต้องการได้รับอำนาจ แต่ไม่ได้ผู้นำคนใดคนหนึ่งอยู่ในตำแหน่งนานเกินควร และในเวลาเดียวกัน เพื่อป้องกันประเทศไทยไม่สงบคะแนนเสียงให้กับผู้นำที่ “หมดเวลา” ได้ด้วย

ดังนั้น การเลือกตั้งจึงมีบทบาทสำคัญสองประการในระบบประชาธิปไตย กล่าวคือ ทำให้รัฐบาลรับผิดชอบต่อประชาชนที่อยู่ภายใต้การปกครอง และเข้ามามีอำนาจโดยโอนอำนาจทางการเมืองอย่างราบรื่น ซึ่งทั้งสองปัจจัยจะช่วยสร้างความชอบธรรมให้กับระบบประชาธิปไตย ประเทศไทยในประเทศไทยที่ระบบประชาธิปไตยแข็งแรง มองว่าการปกครองระบบตัวแทนเป็น “วิธีเดียว” ของการเมือง

ความเห็นในบทความข้างต้นนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องสะท้อนถึงทัศนะ หรือแนวโน้มบางของรัฐบาลสหราชอาณาจักร แต่อย่างใด

ผลกระทบอย่างยั่งยืนของสื่อดิจิทัลต่อประชาสังคม

ฟลิป เอ็น. เญาเวร์ด

© AP Images

มิถุนายน 2009: ผู้คนใช้กล้องในโทรศัพท์มือถือถ่ายภาพผู้ประท้วงผลการเลือกตั้งในกรุงเตหะราน ประเทศไทย

ฟลิป เอ็น. เญาเวร์ด ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ภาควิชาการสื่อสารและศาสตราจารย์ประจำสถาบันการศึกษาภิจ加ระหว่างประเทศเจ็คสัน มหาวิทยาลัยออกซิงตัน ซี.แอตแลนติส รัฐออกซิงตัน ผลงานเขียนของเขามีอาทิ *New Media Campaigns and the Managed Citizen* (2006) และ *The Digital Origins of Dictatorship and Democracy* ซึ่งสำนักพิมพ์ Oxford University Press จะจัดพิมพ์ในปีค.ศ. 2010

สื่อดิจิทัล และเครือข่ายทางสังคมช่วยให้ประชาชนและสถาบันประชาสังคมมีเครื่องมือสำหรับติดต่อสื่อสารและรวมพลได้เป็นเวทีซึ่งปัจเจกบุคคลสามารถแสดงความคิดเห็นและความไม่พอใจ และช่วยพัฒนาให้การเมืองเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น

เทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ฯ ได้เปลี่ยนโฉมวัฒนธรรมการเมือง เป็นอย่างมาก ประชาสังคมในศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ดต้องพึ่งพาอินเทอร์เน็ต และอุปกรณ์สื่อสารอื่นๆ สำหรับโครงสร้างพื้นฐานของตน ตลอดจน “สถานที่พักพิงอันปลอดภัย” ทางดิจิทัล ซึ่งสามารถพูดคุยเรื่องต่างๆ กันได้ตามประสานประชานธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยซึ่งสื่อสิ่งพิมพ์ และวิทยุโทรทัศน์ยังเป็นการตรวจสอบอย่างมาก กล่าวโดยยุบก็อปปี้ เทคโนโลยีช่วยส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองใหม่ฯ ซึ่งมีความสำคัญ และสร้างความคุ้นเคยให้ประชาชนเกี่ยวกับแนวคิด และหลักปฏิบัติในระบบประชาธิปไตย

ประชาสังคมมักจะได้รับคำจำกัดความว่า เป็นชุมชนที่ก่อตั้งกันขึ้นมาเองและเลี้ยงดูต้นเอง ได้โดยกลุ่มคนที่มีค่านิยมหลักตรงกัน จัดกิจกรรมทางการเมือง เศรษฐกิจ หรือวัฒนธรรมด้วยความสมัครใจ

โดยไม่ต้องพึ่งพาคริสต์ กลุ่มประชาสัมคมมีขนาดต่างๆ กัน ตั้งแต่องค์กรนิรโทษกรรมสากล ไปจนถึงสมิตรobi วิลิ่งของย่านชุมชนในสหราชอาณาจักรและชุมชนออนไลน์ทั่วโลก

กลุ่มพลเรือนมีความสำคัญเป็นพิเศษในดูแลเด็กตั้ง เนื่องจากเป็นตัวแทนมุ่งมองที่หลากหลาย และมีการนำไปเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ อย่างกว้างขวาง การแสดงออกซึ่งทักษะที่หลากหลายทำให้ประชาชนรู้สึกดุ่นใจว่า ในระบบประชาธิปไตย จะไม่มีกลุ่มใดกลุ่มนึงอ้างว่า เป็นตัวแทนสังคมทั้งหมด แต่จะมีหลาย ๆ กลุ่ม ที่มีบทบาทในการกำหนดเป้าหมาย และวางแผนนโยบายระดับชาติ

การสร้างชุมชนเสมือน

กลุ่มประชาสัมคมใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสนับสนุนสำหรับการจัดตั้งกลุ่ม และการสื่อสาร อินเทอร์เน็ตช่วยให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลโดยไม่ต้องพึ่งพาคริสต์ และขบวนการทางสังคมสามารถเติบโตได้ ตัวอย่างเช่น ชาวตุนี่เรียกชื่อตัวเองว่า “คริสต์” ช่วยกันจัดทำวิดีโอทางยูทูบให้เห็นว่าภาริยาประทานอิทธิฤทธิ์ตุนี่เรียกชื่อเครื่องบินของรัฐในทางไปรษณีย์ในเมืองมิลันและกรุงปารีส ดังนั้น จึงทำให้เกิดข่าว อินเทอร์เน็ตช่วยเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการสื่อสารทางการเมืองในหลาย ๆ ประเทศ โลกไซเบอร์ได้กลายเป็นเวทีที่ชี้เปิดโอกาสให้ประชาสัมคมท้าทายรัฐ ในบางประเทศโลกไซเบอร์เป็นที่ชี้ชักให้เกิดนิยม (Secularism) แข่งขันกับฝ่ายศาสนาอิสลาม และในบางประเทศเป็นเวทีสำหรับการต่อแย่งทางการเมืองทุก Küppen

หลังการเลือกตั้ง ชุมชนเสมือนชี้ตั้งหลักได้แล้ว มักจะปลดปล่อยจากการควบคุมของรัฐ แต่รัฐยังสามารถติดตามศูนปได้ และบางครั้งก็อาจจะเข้าไปปลดปล่อยชุมชนเหล่านี้ได้ด้วย แม้ว่าที่มีบทบาททางการเมืองบางคนอาจจะก่อตั้งชุมชนเสมือน เพื่อควบคุมการสนับสนุนออนไลน์ตาม แต่ส่วนมากไม่ประสบความสำเร็จ ในประเทศไทยเช่น ขอสเตรเลีย แคนาดา สหรัฐอเมริกา หรือสหราชอาณาจักร มักจะเรียกชุมชนเหล่านี้ว่าเป็นบูรณาการ “หนูน้ำเตี้ยม” ซึ่งยอมปลดอม ไม่ค่อยปักหลัก และหลังการเลือกตั้ง ก็มักจะอยู่ได้ไม่นาน

สิ่งที่จริงยังยืนกว่า คือความสัมพันธ์อย่างแท้จริงระหว่างกลุ่มประชาสัมคมต่างๆ ในประเทศไทย ระหว่างองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศและระหว่างสมาคมต่างๆ ในประเทศไทยที่มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน ชุมชนเสมือนเหล่านี้ มีบทบาทโดยเด่นเป็นพิเศษในประเทศไทย ซึ่งกลุ่มคนระดับสูงของรัฐ และสังคม ตรวจสอบชุมชนออนไลน์อย่างเข้มงวด ในประเทศไทยซึ่งการดูแลกลุ่มฝ่ายค้านทางการเมืองอย่างจริงจัง โลกไซเบอร์ได้กลายเป็นเวทีทดสอบ แม้แต่เริ่มใช้ตัวห้องสมุด ซึ่งใช้สำหรับการซื้อขายอิเล็กทรอนิกส์ที่ห้องสมุด ที่มีการเป็นเว็บไซต์ซึ่งมีการเปิดคุยกับผู้ใช้งาน แสดงความเห็นโดยเสรี และการ

ปกป้องการแสดงความเห็นโดยเสรี ได้กล้ายเป็นหัวข้อสอนหนาหลัก แทนเรื่องนาฬิกา อินเทอร์เน็ตเปิดโอกาสให้กลุ่มความเคลื่อนไหวฝ่ายค้านซึ่งรวมกลุ่มกันอยู่กับประเทศที่มีการปกครองในระบบอ่อนน้อม ไม่ได้มีส่วนร่วมในระบบสื่อสารทางการเมืองด้วย การส่งคำห้ามให้ มีพระราชกรณีย์ฝ่ายค้าน เปิดโอกาสให้มีการรวมกลุ่มฝ่ายค้านการเมืองออนไลน์จากนอกประเทศ และยังทำให้ผู้นำประชาสัมคมหันไปหา Küppen แบบคงกระ说着 ผ่านเทคโนโลยีด้านเครือข่าย

ส่งเสริมให้พลเรือนมีบทบาทมากขึ้น

มาเดเรีย อินโนนีเชีย และตุรกี ลัวนแล้วแต่เพียงจัดการเลือกตั้งเมื่อเร็วๆ นี้ ซึ่งในสายตาผู้สังเกตการณ์ส่วนมาก มองว่าการเลือกตั้งผ่านพื้นที่ป้องกันร้ายดี สื่อดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการหาเสียงทางการเมือง ทำให้ระบบประชาธิปไตยแข็งแรงยิ่งขึ้น แม้ว่าประเทศเหล่านี้จะมีประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกันไป แต่ผู้คนธรรมทางการเมืองของทั้งสามประเทศนี้ มีองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกัน คือ

- ประชาชนได้เสพข่าวสารบันเมื่อระหว่างประเทศมากขึ้น
- ครอบครัวและเพื่อนฝูงนำเครือข่ายทวิตเตอร์ เฟสบุ๊ค และออร์คุต เข้าไปใช้ในการสื่อสาร โดยปราศจากการควบคุมของรัฐโดยตรง
- สมาชิกประชาสัมคมสามารถมีบทบาทออนไลน์ได้ค่อนข้างมาก แม้ในช่วงที่รัฐกำลังปราบปรามทางการเมืองในประเทศ
- เปิดโอกาสผู้คนภายนอกให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการสนับสนุนในโลกไซเบอร์อย่างที่ไม่มีโอกาสทำได้ในโลก “จริง ๆ ”

การเมืองเรื่องอัตลักษณ์เป็นประเด็นที่ถูกกันในสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะในกลุ่มหนุ่มสาวในเมือง ซึ่งช้าๆ ด้านเทคโนโลยี เป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นชาวปาเลสไตน์ในปีนี้ ชาวกรีก ชาวอาرمีเนีย หรือชาวมัง หนุ่มสาวที่ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับผู้คนธรรมทางการเมืองในกลุ่มของพากษา Küppen แบบการสื่อสาร ด้านการเมืองใหม่ๆ เหล่านี้มีส่วนช่วยส่งเสริมให้การหาเสียงเลือกตั้ง เป็นไปในทางที่ดี แม้ว่าพระราชกรณีย์อิสลามที่เครื่องครัดอาจจะต้องปรับข้อความของตนให้อ่อนลง และใช้เทคโนโลยีด้านสารสนเทศใหม่ๆ เพื่อตึงคุกผู้อุตสาหะสื่อสารให้ออกไปใช้สิทธิ์

เครือข่ายทวิตเตอร์ บล็อกหรือยูทูบมีได้เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดความไม่สงบในสังคม แต่ทุกวันนี้ เราแทบทะจันนี้ไม่ออกว่าการเคลื่อนไหวทางสังคมที่ประสบความสำเร็จ และดึงประชาสัมคมเข้ามา มีส่วนร่วมจะขาดเครือข่ายออนไลน์ได้อย่างไร แม้ในประเทศไทย เช่นอินเดียและอียิปต์ ซึ่งคนเป็นจำนวนมากไม่มีโอกาสเข้าถึง

อินเทอร์เน็ต หรือโทรศัพท์ แต่คนที่เข้าถึงสิ่งเหล่านี้ เช่นชาวเมือง คนชั้นสูงที่อยู่ในเมือง และคนหุ่มสาล ล้วนแล้วแต่เป็นประชากรซึ่งมีบทบาท สร้างความเปลี่ยนแปลงในรัฐบาล หรือสนับสนุนผลการเลือกตั้ง บุคคลเหล่านี้คือผู้ที่สนับสนุนหรือแพร่พัฒนาจากการปกครอง ในระบบอำนาจนิยม เทคโนโลยีการสื่อสารใหม่ๆ ทำให้สายสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลเหล่านี้กันถูกล่มิติและเปลี่ยนไปอย่างเห็นได้ชัด

หลังการเลือกตั้ง พฤติกรรมของสื่อในเกียร์คงมีอยู่ การเลือกตั้ง ได้กลายเป็นช่วงเวลาอันเประบาน ซึ่งผู้นำนักศึกษา นักหนังสือพิมพ์ และกลุ่มประชาสัมพันธ์ทดสอบเทคโนโลยีดิจิทัล แม้ว่าผู้สมัครที่ตนสนับสนุนจะไม่ได้รับเลือกตั้ง แต่กระบวนการทางสื่อก็ยังจัดว่ามีความสำคัญ เพราะสื่อดิจิทัลช่วยให้ประชาชนสามารถสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ต้องพึ่งพาาร์ต สื่อดิจิทัลทั้งรองรับอย่างยั่งยืนในประชาสัมพันธ์และภายนอก ลักษณะการเลือกตั้ง อินเทอร์เน็ตทำให้คนหนุ่มสาวสามารถเรียนรู้เรื่องต่างๆ เช่นชีวิตในประเทศซึ่งศาสนาและเศรษฐกิจอยู่ร่วมกันได้ เมื่อเวลาผ่านไป ประชากรจะเรียนรู้วิธีการใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น พัฒนาทักษะการค้นหาข้อมูลออนไลน์ และมีความเชี่ยวชาญในการเผยแพร่องุล วิเคราะห์ข้อมูล และนำข้อมูลมาใช้อย่างทันสมัยขึ้น กว่าเดิม

การเสริมสร้างประชาสัมพันธ์แข็งแกร่ง

ผู้เชี่ยวชาญต่างๆ ให้เห็นว่า ยังมีการนำอินเทอร์เน็ตไปใช้สนับสนุนเครือข่ายผู้ก่อการร้ายอีกด้วย และตั้งข้อสังเกตว่า ฝ่ายปักธงคงบางประเทศพยายามตรวจสอบสื่อแบบใหม่ เพื่อที่จะได้ควบคุมสังคมอย่างเจ็บขาดขึ้นกว่าเดิม แต่เรื่องนี้ไม่ได้มีเพียง “สกปรกออนไลน์” “การก่อการร้ายออนไลน์” “สกปรกไซเบอร์” และ “พัฒนาดิจิทัล” เท่านั้น ต่อไปบทบาทของสื่อสังคมในด้านการเสริมความแข็งแกร่งให้กับประชาสัมพันธ์จะพิสูจน์ให้เห็นว่ามีผลอย่างยั่งยืน ที่สุดในเวทีรวมการเมืองอย่างไร

ในช่วงที่มีความเประบานทางการเมือง เช่นการเลือกตั้ง วิกฤติการณ์ทางการเมืองหรือทหาร อุปกรณ์ต่างๆ เช่นโทรศัพท์มือถือ และอินเทอร์เน็ตมีส่วนช่วยสนับสนุนการสื่อสารด้านการเมืองสามทาง ด้วยกันคือ

- หนึ่ง ผู้ใช้เทคโนโลยีจะแสดงออกซึ่งความไว้วางใจ และการตอบแทนกันอย่างแข็งขันเป็นพิเศษในช่วงวิกฤติ แบ่งปัน กฎภาพ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้มีการติดต่อกันถูกล่มิติ และช่วยเหลือคนนอกด้วยการจัดหาข้อมูลในพื้นที่ให้
- สอง กลุ่มประชาสัมพันธ์มักจะลอกเลียนรัฐศาสตร์การทางเสียงทางดิจิทัลของกันและกัน ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะนักเคลื่อนไหวจะมีการเดินทางไปมาจากประเทศหนึ่งไปอีก

ประเทศไทยนี้ ช่วยเหลือกลุ่มท้องถิ่นในช่วงเลือกตั้ง แต่การเลือกตั้งก็ยังเปิดโอกาสให้กลุ่มต่างๆ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์การเสนอแนวความคิดต่อสาธารณะ ของกันและกัน

- สาม การเลือกตั้งเปิดโอกาสให้มีการถกประดิษฐ์สาธารณะ ทุกเรื่อง รวมทั้งบทบาทของเทคโนโลยีด้านสื่อสารใหม่ๆ หัวข้อการค้าปลีก มหาด้านมาตรฐานของเทคโนโลยี เช่นการจัดสรรสื่อกระจายเสียง การตรวจสอบ ของรัฐบาล และการเข้าถึงระบบดิจิทัล ประชาชนอาจจะยึดภาระให้ผู้สมัครซึ่งแจ้งแผนการของตนในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี และลดดั่งว่าจะหัวผู้ที่ไม่ใช้เทคโนโลยี และผู้ที่ไม่ใช้เทคโนโลยี

สิติตัวอย่างการเลือกตั้งสภานิติบัญญัติในมาเลเซียเมื่อเร็วๆ นี้แสดงให้เห็นว่า ผู้สมัครที่มีบล็อกส่วนตัวของตนเองเว็บไซต์ มีโอกาสเข้าชนะผู้สมัครที่อยู่ในตำแหน่ง ซึ่งไม่มีบล็อกของตนเอง ส่วนผู้สมัครพรรคร้ายด้านซึ่งมีบล็อกของตนเองมีโอกาสเข้าชนะผู้สมัครฝ่ายรัฐบาลที่ไม่มีบล็อก ทุกวันนี้ ผู้สมัครทางการเมืองจะถือว่า “ทันสมัย” ไม่ได้ถ้าปราศจากยุทธศาสตร์การรณรงค์หาเสียงทางดิจิทัล

โครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลคือการเมือง ในหลายฯ ประเทศ โครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลดังกล่าว เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปเมื่อส่วนร่วม มากกว่าภาระน้อมร่วมการเมืองปกติเสียอีก ดังนั้น การเมืองที่ยึดเทคโนโลยีแบบใหม่ จึงทำให้การเมืองแบบเก่าซึ่งยึดติดกับบุคคล ระดับสูง มีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น แต่ละครั้งที่มีประชาชนใช้โทรศัพท์มือถือบันทึกภาพและเผยแพร่ให้ทราบ Spreadsheet ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของรัฐร่วมกัน หรือแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายภาระทางของทางการ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนผู้นี้เสริมสร้างความแข็งแกร่งของประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนระบบประชาธิปไตย ผลลัพท์ที่ยั่งยืนที่สุดของสื่อออนไลน์ น่าจะได้แก่การที่สื่อนี้ช่วยให้ประชาชนคุ้นเคยกับการบริโภคและผลิต ช่วงของการเมือง

ความเห็นในบทความเข้าใจดังนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องสะท้อนถึงทัศนะ หรือแนวโน้มทางของรัฐบาลหรือ แต่อย่างใด

วาระศิลป์แห่งความพ่ายแพ้ในระบบประชาธิปไตย

พอล คอร์โครัน

© AP Images/Michel Euler

ไฮไลต์ วายาด ผู้มีคุณค่าแห่งประเทศไทย ได้จากพรครสังคมนิยมของฝรั่งเศส ยอมรับความพ่ายแพ้ที่กรุงปารีส เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม ค.ศ. 2007 เชือดความเสียใจผู้สับสนที่รู้สึกไม่ดีหลัง และกล่าวแสดงความหวังว่า ผู้ชนะคือ นายนิโกลาส์ ชาร์โกซี จะ “ทำงานอย่างสร้างสรรค์ด้วยความรักและเพื่อประโยชน์รวมทั่วโลก”

นักวิเคราะห์ศาสตร์ชาวเมืองพอล คอร์โครัน ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำมหาวิทยาลัยแห่งอัสเตรเลีย เขามีความสนใจเป็นพิเศษในด้านการพื้นฐานทางการเมือง รวมทั้งทฤษฎีศาสตร์วิชาทัศน์ และครอบครัวรายงานช่าว ปรัชญาการเมือง การเมืองและศิลปะ

การกล่าวสุนทรพจน์รับความพ่ายแพ้หลังการเลือกตั้งที่กรุงปารีสได้เป็นแต่เพียงประเพณีโดยๆ ไร้ความหมาย แต่สร้างสรรค์ความชอบธรรมให้กับผลการเลือกตั้ง เสริมสร้างความสามัคคีในชาติ และยุทธิ์ทางให้มีการถ่ายโอนอำนาจอย่างสันติ และมีประสิทธิภาพ

ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม ค.ศ. 2008 ระหว่างที่ยังนับคะแนนกันอยู่นั้น ผู้ชิงชัยตำแหน่งประธานาธิบดีคืนสำคัญที่สองคนต่างมีบุปผาที่

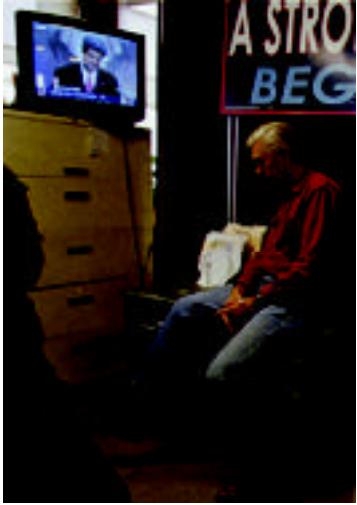
การเมืองอันน่าตื่นเต้นครั้งนั้น คนแรกที่ขึ้นกล่าวสุนทรพจน์ได้แก่ จอห์น แมคเคน ผู้สมควรที่พ่ายแพ้ สุนทรพจน์ยอมรับความพ่ายแพ้ของเขานี้เป็นไปตามประเพณีที่มีมาอย่างนาน

มิตรสหายที่รัก เรา มาถึงจุดจบของการเดินทางอันยาวนาน คุณเมริวิกันได้แสดงความคิดเห็นออกม่าแล้ว และแสดงอย่างชัดเจน เมื่อครูนี้ ข้าพเจ้าได้โทรศัพท์ไปหาท่านรู้สึกมาก ใจบาน เพื่อแสดงความยินดีกับท่าน ในฐานะที่ท่านได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของประเทศไทยเป็นที่รักของเราทั้งคู่ ในการแข่งขันที่หนักหน่วงและยาวนานครั้งนี้ ลำพังความสำเร็จของท่าน ก็ทำให้ข้าพเจ้าต้องยอมรับในความสามารถและความอุดมสุขของท่านแล้ว แต่ข้าพเจ้ายังรู้สึกยกย่องชื่นชมท่านเป็นอย่างมาก ที่ท่านสามารถจัดประกายความหวังแก่คนเมริวิกันนับล้านๆ คน ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเชื่ออย่างผิดๆ ว่า ตนไม่ค่อยมีบทบาท หรืออิทธิพลต่อการเลือกตั้ง ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเท่าใดนัก

ในคำปราศัยหลังได้รับชัยชนะ นายบารัค โอบามากล่าวตอบโดยเน้นว่า “พวกเรามาได้เป็นแต่เพียงกลุ่มนบุคคล หรือกลุ่มรัฐสีแดง (ซึ่งส่วนใหญ่สังกัดพรรครีพับลิกัน) และสีน้ำเงิน (ซึ่งส่วนใหญ่สังกัดพรรครีพับลิกัน) เท่านั้น เรายังคงเป็นสหภาพและจะเป็นเช่นนั้นตลอดไป” หลังจากนั้น ประธานาธิบดีคืนใหม่ได้กล่าวยกย่องคู่แข่งดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าเพ่งได้รับโทรศัพท์จากท่านรู้สึกมากเคน ซึ่งแสดงถึงความมั่นใจของท่านเป็นอย่างยิ่ง ท่านได้ต่อสู้อย่างหนักในการชิงชัยครั้งนี้ และท่านได้ต่อสู้อย่างหนักยิ่งกว่าเพื่อประเทศไทยเป็นที่รัก ท่านได้เสียสละเพื่อเมริคามากมายอย่างที่พวกเราส่วนใหญ่คิดไม่ถึง พวกเราทุกคนต่างมีความที่ดีนั้นจากการทำงานโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนของผู้นำผู้กล้าหาญท่านนี้

ในประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็นปีกแห่งทุกแห่ง จะมีการกล่าวสุนทรพจน์ท่านองค์นี้เสมอ ไฮไลต์ วายาด อยพวนิโกลาส์ ชาร์โกซี “ไปประสบความสำเร็จอย่างดงามในการทำงานเพื่อประชาชนชาวฝรั่งเศส” นายกรัฐมนตรีปูนผู้พ่ายแพ้ ทาโนะ อาโนะประภาค่าว่า “ข้าพเจ้าเชื่อว่า นี่คือคำตัดสินของประชาชนชาวญี่ปุ่น ซึ่งเราจะนำไปต่อต่องอย่างจริงใจ” การกล่าวสุนทรพจน์ต่อ กันอย่างเป็นมิตรเรื่องนี้ เป็นสัญญาณของการปิด章การรณรงค์ทางการเมืองในประเทศไทย

เจ้าหน้าที่ในทีมงานทีเสียงของนายจorchin แคร์ชุมผู้สมควรของตนกล่าวสุนทรพจน์ยอมรับความพ่ายแพ้ ในปี ค.ศ. 2004

ดูได้ด้วยเดือดร้อนเพียงใด แต่ทุกครั้งก็ลงเอยด้วยการแสดงความเป็นน้ำหนึ่งเดียวกันของคนในประเทศ

ประเพณีการถ่ายโอนอำนาจอย่างเป็นทางการ

เป็นเรื่องน่าประหลาดใจที่ผู้แพ้จะมีโอกาสได้แสดงวิธีลีบ และมีความสำคัญมากกว่าในเหตุการณ์อันน่าดื่นในคืนเลือกตั้ง และในกระบวนการประชาริปป์ไทย ส่วนผู้ชนะต้องกลับไปทำงานคำสัญญาที่ให้ไว้ระหว่างการหาเสียงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การยอมรับในน้ำใจนักกีฬาของคู่ต่อสู้ทำให้ผู้ชนะดูมีศักดิ์ศรี แม้แต่คำสราเสริญคู่ต่อสู้ที่มีฝีมือของเขาก็กลับตอบยกย่องความสำเร็จของตัวเองเป็นเท่าที่ควร

การกล่าวสุนทรพจน์ยอมรับความประชาริปป์เป็นบทบาทสำคัญยิ่ง กว่าในการถ่ายโอนอำนาจอย่างเป็นทางการในระบบประชาริปป์ไทย การพูดอย่างสุดๆ โดยคนที่มีบุคลิกโดยเด่นในช่วงเวลาที่อธรรมณ์กำลังตึงเครียดอย่างยิ่ง แสดงถึงความสามารถทางการเมืองซึ่งจำเป็นต่อเสถียรภาพทางสังคม และความชอบธรรมของอำนาจทางการเมือง เป็นการคลี่คลายวิกฤติการณ์ (การเลือกตั้ง) ที่ประเทศซึ่งมีการปกครองในระบบประชาริปป์ไทยมักต้องประสบอยู่เสมอ และเท่ากับเสริมสร้างอำนาจของประชาริปป์ไทยของประชารชน และสร้างความน่าเชื่อถือให้แข็งแกร่งขึ้น สำหรับผู้ประชาริปป์ไทยแล้วเป็นความประชาริปป์ในการเลือกตั้งที่เป็นชัยชนะ กล่าวว่าือพรุกที่ประชาริปป์จะแสดงความมุ่งมั่นที่มีต่อชัยชนะในอนาคตอีกด้วยหนึ่ง คำพูดเกี่ยวกับการต่อสู้ ความจริงรักภักดีต่อพรุก และหลักการที่ขัดแย้ง ประเปลี่ยนเป็นคำอุปมาปัญญาเกี่ยวกับคุณธรรมเกียรติศักดิ์ และกีฬา โดยถือว่าจะต้องมีการเล่นตามเกม และกฎติกามีความสำคัญเหนือชัยชนะ หรือความประชาริปป์ในการเลือกตั้ง

บางกรณีของการเลือกตั้งประชาริปป์ให้สรุปว่า เปรียบเสมือนสมรภูมิรบที่มีการเตรียมยุทธศาสตร์มาอย่างรัดกุมระหว่างคู่ต่อสู้ มีความอึกที่กรีกโกรุ แม้แต่ร้อนไม่แพ้ส่วนความสื่อมูลชนมังกะเนื้น

ประดิษฐ์ทำการทำส่วน โดยพูดถึงความขัดแย้ง แบ่งฝ่ายแบ่งฝ่าย และประกาศผู้ชนะและผู้แพ้ในผลการห่างเสียงประจำสปดาห์ ผู้สมควรตั้งข้อกังขาในความสามารถ นิสัยใจคอ และคุณสมบัติความเป็นผู้นำของคุ้งช้างที่อยู่ในตัวแห่งนั้น ผู้สมควรจะถูกวิเคราะห์เพื่อหาจุดอ่อน ผู้สมควรที่อยู่ในตัวแห่งจะอยู่ใน “อารมณ์เลือกตั้ง” และอุทิศความพยายามอย่างมากให้กับการหาเสียง

องค์กรที่ทำหน้าที่หาเสียงเลือกตั้งประชาริปป์ในยุคปัจจุบัน จะแบ่งกลุ่มผู้ออกเสียงออกเป็นส่วนๆ ยุทธวิธีนี้จะแบ่งประเทศออกเป็นพรรค เป็นรัฐ ภูมิภาค และอื่นๆ การเลือกตั้งประชาริปป์แต่ละครั้ง ได้ชื่อว่าเป็นการวนรองค์ที่แบ่งแยก ดูได้ด้วยเดือดร้อนที่สุดในประวัติศาสตร์ นักวิจารณ์หลายคนลงความเห็นว่า ประเทศลงเอยด้วยการแบ่งเป็นข้าวย่างชนิดไม่เคยปรากฏมาก่อน

ความเครียดที่เกิดขึ้นในการเมืองระบบประชาริปป์ไทยนั้นเป็นของจริง ความจริงรักภักดีเก่าๆ ความคับข้องใจ และอดีตต่างๆ ผุดขึ้นมา ผู้คนมีความรุนแรง และในท้ายที่สุด ผู้สมควรทุกคนยกเว้นเพียงคนเดียว และเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ออกเสียงจะต้องผิดหวัง ผันลายไปตามๆ กัน

ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในขณะที่ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปด้วยดี

สุนทรพจน์ยอมรับความประชาริปป์ทำหน้าที่เยียวยาบาดแผลที่ทั้งสองฝ่ายเป็นผู้ก่อและได้รับ ผู้สมควรที่พ่ายแพ้เพียงคนเดียวเท่านั้นที่สามารถรักษาความประชาริปป์ ประการชัยชนะของคุ้งช้าง ได้สูญเสียความประชาริปป์ และในท้ายที่สุด ผู้สมควรทุกคนยกเว้นเพียงคนเดียว ยังคงความรักภักดีต่อพรุก และเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ออกเสียงจะต้องผิดหวัง ผันลายไปตามๆ กัน

อันตรายของความแตกแยกในประเทศและความจำเป็น

อย่างยิ่งที่จะต้องมีความสามัคคี การมีจุดยืนร่วมกัน และการผนึกกำลังเข้าด้วยกัน วันนี้ ข้าพเจ้าหวังว่า เราจะเริ่มรักษาบาดแผลของเราได้เราต้องร่วมแรงร่วมใจกัน เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ ต่อจากนี้ไป เราจะต้องมีป้าหมายร่วมกัน ทำงานด้วยกัน โดยไม่ต้องรู้สึกผิด เสียใจ กล่าวหากัน โกรธเคืองและชุ่นชื่องมองใจได้ฯ อเมริกากำลังต้องการความสามัคคี และความเห็นอกเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง

อีกสีปีต้อมา จorchin แมคเคนเกร็ชัฟันเน็อนทำหนังเดียวกันนี้ ขึ้นมาอีก

ท่านผู้ผู้สมชายอิอบามาและข้าพเจ้าได้ได้แบ่งเกี่ยวกับความเห็นที่แตกต่างของเราไปแล้ว และท่านเป็นฝ่ายชนะ... ข้าพเจ้าครัวขอร้องให้ชาวอเมริกันทั้งหลายที่สนับสนุนข้าพเจ้า ร่วมกัน

แสดงความยินดีกับท่าน พร้อมกับยืนไม่ตราชิตให้กับ
ประธานาธิบดีคนใหม่ ให้เราอุ่นใจร่วมใจกัน หาทาง
ประนีประนอม สมานรอยร้าว และช่วยนำความเจริญกลับคืน
มาสู่ประเทศไทยของเราอีกรั้ง ปกป้องความมั่นคงของเราในโลก
ซึ่งเต็มไปด้วยขันตราชัย ให้บุตรหลานของเราได้มีโอกาสเรียนรู้
ในประเทศไทยซึ่งเป็นปึกแผ่น นำอยู่ก่อสร้างสังคมของเรา ไม่ว่าจะมี
ความเห็นแตกต่างกันอย่างไรก็ตาม พากเราต่างเป็นเพื่อนร่วม
ชาติอเมริกันเดียวกันทั้งสิ้น

การถ่ายโอนอำนาจอย่างราบรื่น: ความท้าทาย สำหรับทั่วโลก

การยอมรับความพ่ายแพ้ด้วยน้ำใจนักกีฬา พร้อมกับเรียกชื่อง
ให้มีความสามัคคีและความร่วมมือ เป็นประเพณีที่อยู่คู่กับสหรัฐอเมริกา
ซึ่งมีประวัติเกี่ยวกับการหาเสียงเลือกตั้งมายาวนาน แต่ประเทศไทยซึ่งมี
ระบบประชาธิปไตยอ่อนๆ ก็มีประเพณีที่คล้ายคลึงเข่นกัน ดังจะเห็นได้
จากการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในอังกฤษเมื่อปี ค.ศ. 2005 บีบีซีรายงาน
ว่า ไม่ได้ เอ้าเวิร์ด หัวหน้าพรรคอนุรักษ์นิยม “ยอมรับความพ่ายแพ้”
อย่างตรงไปตรงมาดังนี้

ดูเหมือนว่า นายเบลร์กำลังจะนำชัยชนะมาให้พร้อมแรงงาน
เป็นสมัยที่สาม ซึ่งข้าพเจ้าก็ขอแสดงความยินดีกับท่านด้วยใน
ชัยชนะครั้งนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่า บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่ท่านจะได้ทำใน
สิ่งที่ประชาชนของเราต้องการจริงๆ ...ท่านลงมือเมื่อใดท่านจะ
ได้รับการสนับสนุนจากข้าพเจ้า

แต่สุนทรพจน์ยอมรับความพ่ายแพ้ของนางเชโกแอล รัวยาล
ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. 2007 ผุดถึงระดับ
ประชาธิปไตยได้ชัดเจนกว่า

มิตรสหาย และเพื่อนร่วมชาติ.....ผู้ออกเสียงทั่วโลกได้ลงมติ
แล้ว ข้าพเจ้าหวังว่า ประธานาธิบดีคนใหม่ของสาธารณรัฐฯ
จะสามารถทำงานได้สำเร็จลุล่วง ข้าพเจ้าขอขอบคุณประชาชน
ทั้ง 17 ล้านคนจากกัมปงของหัวใจ ...ข้าพเจ้าได้ทำอย่างเต็มที่
แล้ว และจะเดินหน้าต่อไป...ข้าพเจ้าได้รับความคุณทุกท่านที่
ได้ต่อสู้ ขอให้เป็นผล และความบิบากานนี้ไว้ตลอดไป...การ
เลือกตั้งได้ชูปีธิวัตประชาธิปไตยขึ้นมาใหม่...สิ่งใดที่เราเริ่มต้น
ด้วยกัน เราจะstanต่อด้วยกัน

มีการกล่าวสุนทรพจน์ยอมรับความพ่ายแพ้ในการเลือกตั้งใน
อเมริกา ได้ แอฟริกา เอเชีย ยุโรป และอเมริกาใต้ แต่ไม่ค่อยมีใคร
แสดงมารยาทด้วยเป็นทางการ และให้ความสำคัญกับสื่อมวลชนอย่าง
มากเท่าการเลือกตั้งประธานาธิบดีในอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
ประเทศไทยซึ่งมีหลายพรรคร่วม หรือในระบบปรัชญาซึ่งมีการรวมพรรคร่วม
เพื่อจัดตั้งรัฐบาลเดียวกันมาก

การถ่ายโอนตำแหน่ง และอำนาจอย่างเป็นระเบียบจากพระ
หนึ่งไปยังอีกพระหนึ่ง ไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายๆ จะต้องอาศัยโครงสร้าง
ด้านกฎหมาย และความไว้เนื้อเชื่อใจในวงกว้างบนพื้นฐานของ
ประสบการณ์ที่ว่า การเลือกตั้งมีความยุติธรรม ในประเทศไทยเพื่อได้รับ
ประชาธิปไตยมาใหม่ๆ หรือยังอยู่ในระหว่างปรับตัวเปลี่ยนแปลง โดย
เฉพาะประเทศไทย ซึ่งมีความขัดแย้งด้านวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง การขาด
ประสบการณ์ หรือความไว้เนื้อเชื่อใจในกระบวนการการเลือกตั้ง คงจะ
สร้างปัญหาอย่างแพร่หลาย รัฐบาลซึ่งมาจากรัฐประหาร ไม่ว่าจะโดย
สันติหรือไม่ก็ตาม อาจจะพยายามหาความชอบธรรมให้ตนเองด้วยการ
เลือกตั้ง แต่แล้วก็ใช้อุทธิปั้นเงื่อนไขการลงคะแนนเพื่อการเลือกตั้ง ในกรณีดัง
กล่าว แทนที่จะยอมรับความพ่ายแพ้ หัวหน้าพรรคร้าวจ่าจะไม่ยอมรับผล
การเลือกตั้ง โดยอ้างเหตุจุติในการลงคะแนน การเซ็นเซอร์ และการ
ข่มขู่ด้วยความรุนแรง อาจจะขอร้องให้ผู้สนับสนุนต่อต้าน ต่อสู้ และ
ผลลัพธ์ สำหรับประเทศไทยซึ่งพยายามจะสร้างความเป็นปึกแผ่นให้กับ
สถาบันประชาธิปไตยอยู่นั้น ความท้าทายสำหรับผู้นำที่เป็นคู่แข่งก็คือ
การยอมรับว่าความพ่ายแพ้เปรียบเสมือนสะพานที่อยู่เหนือความ
ทะเยอทะยานของตนเอง และผลประโยชน์ของประเทศ

ประเพณีการยอมรับความพ่ายแพ้และชัยชนะ “ไม่ได้เพียงช่วย
เยียวยาเท่านั้น แม้ว่าการสรุประดิษฐ์กันและกันอย่างเป็นทางการ อาจดู
เหมือนการกระทำการแบบเก่า ในยุคที่ผู้คนมีภาระทางการเมืองแบบเก่า
ด้วยคำพูดน้อยกว่าสมัยนี้ แต่ผู้สมัครก็ได้รับฟันดาบจากการเมืองแบบเก่า
ขึ้นมาแสดงใหม่ หลังจากทำการลงคะแนนอย่างดุเดือด สุนทรพจน์เหล่านี้
เปรียบเสมือนพิธีกรรมที่แสดงแนวคิดที่เป็นนามธรรมอย่างยิ่ง นั่นคือ
“ระบบประชาธิปไตย” และ “เสียงประชาชน” คู่แข่งที่ต่อสู้กันอย่าง
เผ็ดร้อนกลับมารวมตัวกันเป็นพลเมือง ร่วมแรงร่วมใจกันทำงานเพื่อ
เป็นหมายต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญมากกว่าการแก่งแย่งชิงดี

ประเพณีการยอมรับความพ่ายแพ้ และประภาคชัยชนะผ่าน
สื่อมวลชนอย่างแพรวพราวเปรียบเสมือนการคลายปมสุดท้ายของการ
เลือกตั้ง ในระหว่างที่เจ้าหน้าที่กำลังนับคะแนนอยู่นั้น นักหนังสือพิมพ์
ก็ควรจะทำการพิจารณาจากคอมพิวเตอร์กันอย่างหนัก ดำเนินการร่วมกับ
คณะกรรมการและผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจ ที่จะต้องมีความรับผิดชอบ
“ยอมรับความพ่ายแพ้” เสียงที่ แสดงผู้สมัครจะกีดกันไม่ให้สู้กันได้ไม่
โดยการกลบลอกในคืนเลือกตั้งหรือไม่? และผู้สมัครที่พ่ายแพ้จะแสดงความ
รู้สึกของตน กลับอารมณ์ไม่ดี หรือจะแสดงความ “เป็นนักกีฬา” ใน
ช่วงเวลาที่ผิดหวังและล้มเหลวในท้ายที่สุด? พธีแสดงความพ่ายแพ้
เปรียบเสมือนสัญลักษณ์แห่งการถ่ายโอนอำนาจ ด้วยการแสดงเวลาที่ผ่าน
ไปและสื่อมวลชนมีบทบาทมากขึ้นเรื่อยๆ สุนทรพจน์เหล่านี้ได้กล่าว
เป็นหลักปฏิบัติทางประชาธิปไตยอย่างเป็นทางการ และช่วยทำให้เจ้า
เข้าใจมากขึ้นว่า อธิบดีไทยของชาติมีความเป็นปึกแผ่นและแข็งแกร่ง
มากขึ้นได้อย่างไร

ความเห็นในบทความข้างต้นนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องสะท้อนถึงทัศนะ หรือแนวโน้มบางของ
รัฐบาลสหรัฐฯ แต่อย่างใด

ประชาสังคม ประชาธิปไตย และการเลือกตั้ง

บัญช กิลลี

© AP Images/Themba Hadebe

เสรีภาพในการเดินขบวน: นักศึกษาในอินโดนีเซียเผาหุ่นดีตประบานาธิบดีชูยาโรติ ระหว่างการประท้วงคำพิพากษาอนพ้องคดีข้อหาญรับหลวงกับดีตประบานาธิบดี

บัญช กิลลี ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชาธุรกิจศาสตร์ คณะวิชาการปกครองและพัฒนา มหาวิทยาลัยแห่งรัฐพอร์ตแลนด์ รัฐโอเรกอน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านประชาธิปไตย ความชอบธรรม และการเมือง ระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเอเชีย หนังสือของเขามีอาที่ *The Right to Rule: How States Win and Lose Legitimacy* (2009) และ *China's Democratic Future* (2004) เข้าประจำกองบรรณาธิการ วารสาร *Journal of Democracy*

ประชาสังคมที่แข็งแกร่งช่วยสร้างความเป็นปึกแผ่นให้กับระบบอุดมประชาธิปไตย การดูแลให้มีการเลือกตั้งซึ่งเป็นธรรม และให้ผู้ชนะมีหลักธรรมาภิบาลที่ดี เป็นการสร้างสภาวะการเมือง ซึ่งเอื้อต่อระบบอุดมประชาธิปไตย

หลักการซึ่งเกิดขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่า สำหรับการเลือกตั้ง ไม่ได้รับประภากันว่าจะมีการปกครองในระบบอุดมประชาธิปไตย ประเทศต่างๆ ซึ่งจัดการเลือกตั้งอย่างเที่ยงธรรม ซึ่งผู้คนจะต้องรักษามาตรฐานด้านธรรมาภิบาลอย่างชัดเจน ต่างมีองค์ประกอบสำคัญเหมือนกันซึ่งถือว่าได้ปรับเปลี่ยน กล่าวคือ มีสถาบันประชาสังคมที่แข็งแรง ผลการศึกษาวิจัยระบอบประชาธิปไตยที่มีอยู่

แล้ว และที่กำลังดำเนินไปมี เปิดเผยว่าประชาสังคมและประชาธิปไตย ต่างเริ่มสร้างความแข็งแกร่งให้กันและกัน

อินโดนีเซีย

หลังการโค่นล้มประบานาธิบดีชูยาโรติผู้ปกครองประเทศไทย เป็นเวลานานในปี ค.ศ. 1998 เป็นต้นมา อินโดนีเซียก็มี การถ่ายโอนอำนาจการเลือกตั้งอย่างสันติรวมสี่ครั้ง ในปี ค.ศ. 1999, 2001, 2004 และ 2009 และสามารถทำคะแนนตีตันในด้านประชาธิปไตยได้อย่างน่าทึ่ง จากคะแนนที่เคยได้ต่ำถึง 6 ใน การประเมินของกลุ่มรณรงค์เพื่อเสรีภาพทางการเมืองเสรีภาพ ประชาชน Freedom House (ซึ่ง 7 ถือว่าต่ำสุด) อินโดนีเซียกล้ามอาจุ่น ในกลุ่มประเทศซึ่งค่อนข้างเปิดเสรีในด้านประชาธิปไตย โดยได้คะแนน 2.5 ในปี ค.ศ. 2009

แม้ว่าจะมีความหวั่นเกรงโดยทั่วไปว่าจะมีความชัดเจ็บ ขาดหลักการเมือง แต่ประชาสังคมที่ทำงานอย่างกว้างขวางต้องร้อน ก็ได้ขยายเป็นการประสานให้ชาวอินโดนีเซียด้มั่นอยู่กับอุดมการณ์ และหลักปฏิบัติด้านประชาธิปไตยอย่างเหนียวแน่น กลุ่มต่างๆ อาทิ ชุมชนประชาธิปไตย (Democracy Forum) ชุมชนประธานมหาวิทยาลัย

(University President's Forum) และเครือข่ายมหาวิทยาลัยเพื่อการเลือกตั้งอย่างเสรีและเป็นธรรม (University Network for Free and Fair Elections) ช่วยดูแลให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างยุติธรรม นอกจากนั้น ประชาสังคมอื่นๆ ในอินโดเนียยังได้กดดันให้นักการเมืองเล่นตามกฎ กติกา ทำงานสัญญา และรับผิดชอบต่อผู้ออกเสียงในช่วงระหว่างการเลือกตั้ง

ดร. ยาดี โซอีชัสโดย ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาฯ ของสถาบันและกิจการระหว่างประเทศ (Center for Strategic and International Studies) ในกรุงจาการ์ตา บอกกับผู้ฟังในสหราชอาณาจักร กลุ่มนี้เมื่อปี ค.ศ. 2001 ว่า ประชาธิปไตยซึ่งพึงพอใจของอินโดเนีย “ยังประบวงอยู่ และสี่แยกต่อการอยหลังเข้าคลอดมาก” เขาประภาตว่า “ประชาสังคมในอินโดเนีย “ถือว่าหน้าที่หลักของตนคือการพยายามป้องกันไม่ให้เกิดภาวะถอยหลังเข้าคลอด โดยถือเป็นภาระหน้าที่อันดับหนึ่ง” เก้าปีต่อมา ประชาสังคมในอินโดเนียเรียก “สามารถประภาตได้ว่า ภารกิจลุล่วงไปได้ หนึ่งปีแล้ว ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 2009 นางยิลลารี คลินตัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหราชอาณาจักรในการกล่าวอุปนายก บุษบาทุ่นผู้นำประชาสังคมในจาการ์ตาในการกล่าวอุปนายก ประจำปี 2010 และคาดว่าจะเป็นปี 2011 นั่นเอง นางคลินตันกล่าวว่า “ระหว่างที่เข้าฟังเจ้าเดินทางไปตามประเทศต่างๆ ที่โลกต่อไปในอนาคต ข้าพเจ้าจะบอกกับประชาชนที่พบเห็นว่า ถ้าท่านอยากรู้ว่า อิสลาม ประชาธิปไตย ความสมัยใหม่ และสิทธิของสตรี อยู่ด้วยกันได้หรือไม่ ให้ดูอินโดเนียเป็นตัวอย่าง”

เป็นเรื่องที่เข้าใจกันโดยทั่วไปว่า ประชาธิปไตยที่แข็งแรงจะต้องมีปัจจัยอื่นๆ เข้ามาประกอบด้วย ไม่แต่เฉพาะการเลือกตั้งเท่านั้น ดังนั้น การส่งเสริมและการให้ความช่วยเหลือระบบประชาธิปไตยส่วนใหญ่ จึงมุ่งที่กิจกรรมอื่นๆ เป็นหลัก ดังแต่การสนับสนุนประชาสังคมไปจนถึงการเสริมกระบวนการด้านนิติบัญญัติให้มีประสิทธิภาพ แต่แง่มุมเกี่ยวกับการเลือกตั้ง และที่ไม่ใช่การเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตย ต่างพึงพาซึ่งกันและกัน จะมีเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ และทั้งสองอย่างนี้มักจะมีวัตถุประสงค์คุ้กันไป ประชาสังคมที่ตื่นตัวได้รับการสนับสนุนจากสื่อมวลชนที่อิสริยะ และองค์กรอิสริยะอื่นๆ ไม่เพียงช่วยสนับสนุนผลการเลือกตั้งด้วยการถือและให้มีความเที่ยงธรรม ความชอบธรรม และการปฏิบัติตามกฎระเบียบท่านนั้น แต่ยังสนับสนุนให้มีการติดตามผลหลังการเลือกตั้งอีกด้วย โดยให้รัฐบาลมีความรับผิดชอบต่อประชาชน ทำงานด้วยความโปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายในสุนทรพจน์ที่กรุ่นอสติว์ และกรุ๊อกการในปี ค.ศ. 2009 ประธานาธิบดีสหราชอาณาจักร โอบามา กล่าวถึงบทบาทของประชาสังคมในฐานะการเปลี่ยนแปลงทางประชาธิปไตยจาก “รากรถูกสูญเสีย” ดังที่เขากล่าวที่กรุงอัมรัคาว่า “ความสำคัญไม่ได้อยู่เฉพาะการเลือกตั้งเท่านั้น แต่สิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างการเลือกตั้งแต่ละครั้งก็สำคัญเช่นกัน”

เอธิโอเปีย

เอธิโอเปียสะท้อนถึงกระบวนการสร้างความเป็นปึกแผ่นให้ระบบของประชาธิปไตย จาก “รากรถูกสูญเสีย” เช่นกัน เอธิโอเปียมีการเลือกตั้งทั่วประเทศที่มีการแข่งขันอย่างแท้จริงในปี ค.ศ. 2005 โดยอาศัยความช่วยเหลือจากองค์กรประชาสังคมเอธิโอเปีย ซึ่งก่อนหน้านี้

© AP Images/Anta Powell

ชาวนิธิอิเ派ร์รับการอบรมเกี่ยวกับกระบวนการเลือกตั้ง ในช่วงการเลือกตั้งห้องคืน และการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาในปี ค.ศ. 2008

จะทำงานด้านบริหารทักษะและงานด้านพัฒนาเป็นส่วนใหญ่ พร้อมการเมืองฝ่ายค้านได้ครองที่นั่งในสภานิติบัญญัติเพิ่มขึ้นจาก 9 ที่นั่งกลายเป็น 173 ที่นั่งจากทั้งหมด 547 ที่นั่ง และเป็นครั้งแรกที่พรรคร่วมร่วมประชาธิปไตย เพื่อการปฏิรูปของประชาชนชาวเอธิโอเปีย (Ethiopian People's Revolutionary Democratic Front- EPRDF) ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลได้รับผลคะแนนอย่างมาก หลังครองเสียงข้างมากในสภามานานเป็นทศวรรษ ในระหว่างการเลือกตั้ง องค์กรประชาสังคม เช่น Fafen Development และ Vision Ethiopian Congress for Democracy เสนอให้การฝึกอบรมด้านหน้าที่พัฒนาแก่ประชาชน และส่งผู้สังเกตการณ์ไปประจำตามจุดเลือกตั้งต่างๆ

รัฐบาลพยายามโน้มถ่วงผลการเลือกตั้ง หลังจากนั้น ก็เกิดการประท้วงและความพยายามในการปราบปรามผู้ประท้วงในกรุงแอดดิสอาบaba ซึ่งเป็นเมืองหลวง แต่องค์กรประชาสังคมผนึกกำลังกันเป็นที่รัฐบาลยอมรับผลการเลือกตั้งที่แท้จริงตามข้อตกลงที่ทำเมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2006 ผู้นำกลุ่มประชาสังคมซึ่งถูกจับจึงได้รับการปล่อยตัวในเวลาต่อมา

หลังจากนั้น กลุ่มประชาสังคมได้กดดันให้พรรครัฐบาล EPRDF เคราะห์ผู้ต่อต้าน และบุกรุกโดยด้วยความยินยอม มิใช่ด้วยการบีบบังคับ บรรยายกาศของความโปร่งใสและรับผิดชอบต่อประชาชน

เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อสนองตอบความกังวลของกลุ่มเรียกร้องต่างๆ อาทิตยานากสูมันครีและอดีตรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมถูกตั้งข้อหา และถูกตัดสินว่ามีความผิดในข้อหาฉ้อราษฎร์บังหลวงในปี ค.ศ. 2007 ในปี ค.ศ. 2008 รัฐสภาเอธิโภเปีย ซึ่งขณะนี้ประคับด้วยสมาชิกจากพรรคราษฎรต่างๆ ที่แยกต่างหากตามอุดมการณ์ได้มานั่งอยู่ในสภาร่วมกันจากแรงกดดันจากกลุ่มประชาสังคม และได้ออกกฎหมายสือมوالชนฉบับใหม่ ซึ่งห้ามรัฐบาลเชื่อมโยงเอกสารหรือกักษัณหังสือพิมพ์ เพื่อเป็นตัวอย่างให้เห็นว่าประชาสังคมและการเลือกตั้งที่มีการแข่งขันต่างเสริมความเข้มแข็งของกันและกันได้อย่างไร ตามที่ประธานาธิบดีโอบามากล่าวในสุนทรพจน์ที่กรุงอัคกราไว้ว่า “ทั่วทิวทั่วโลกเราได้เห็นตัวอย่างนั้นไม่ว่ากันของผู้คนซึ่งนุชตาชีวิตของตนเอง และสร้างความเปลี่ยนแปลงจากรากหญ้าสู่เบื้องบน”

ตัวอย่างอื่นๆ

ระหว่างปี ค.ศ. 1998 ถึงปี ค.ศ. 2004 ประเทศไทยคุหลง
คอมมิวนิสต์รวมห้าประเทศ ได้แก่ จอร์เจีย ยูเครน สโลวาเกีย โครเอเชีย และเซอร์เบีย ต่างประสบความสำเร็จใน “การปฏิวัติเพื่อประชาธิปไตย” โดยประชาสังคมต่างมีบทบาทที่คล้ายคลึงกันในแต่ละประเทศไทย การระดมพลประชาสังคมในช่วงแรกๆ เกิดขึ้นจากการความต้องการมีการเลือกตั้งที่เที่ยงธรรมและใสสะอาด ทั่วโลกมีความเคลื่อนไหวที่เรียกว่า “ขบวนการต่อสู้เพื่อการเลือกตั้งอย่างเสรี” ซึ่งทำให้ประชาสังคมตื่นตัวและก้าวเข้าไปมีบทบาททางการเมืองอย่างเปิดเผยมากขึ้นในช่วงที่ประเทศไทยต่างๆ ดันรันเพื่อพยายามเป็นประเทศไทยเพื่อไทย ตัวอย่างที่เห็นในเร็วๆ นี้ มีอาทิ พลิปปินส์ กานา อิหร่าน และเคนยา เป็นต้น

หลักการเลือกตั้ง

หลักการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรม ประชาสังคมจะเป็นความสนใจไปที่เรื่องของธรรมาภิบาล ซึ่งไม่น่าตื่นเต้น หรือเป็นภาพข่าวที่น่าสนใจเท่า แต่อาจจะพูดได้ว่ามีความสำคัญมากกว่า ประชาสังคมจะพยายามต่อสู้ด้วยเพื่อต่อต้านกฎหมายที่กดดัน ที่เปิดโอกาสให้ราษฎร์บังหลวง และคูแลเงี้ยต่อกลุ่มผลประโยชน์ และแนวความคิดต่างๆ ไม่โอกาสได้แสดงออกอย่างเดียวเป็นกัน ประชาสังคมพยายามกดดันให้รัฐบาลทำงานอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ และให้เจ้าหน้าที่รัฐบาลเล่นตามกฎติกาตามเดิม ตามที่ประธานาธิบดีโอบามา กล่าวที่กรุงไครโตร์เนีย เมื่อปี ค.ศ. 2009 ว่า “ท่านจะต้องรักษาอำนาจของท่านโดยอาศัยความยินยอม มิใช่การบีบบังคับ ท่านต้องเคารพสิทธิของคนส่วนน้อย และเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยอย่างใจกว้างและประนีประนอม ท่านต้องดำเนินการผลประโยชน์ของประชาชนของท่านและกระบวนการทางการเมืองที่ช่วยรวมเหลือผลประโยชน์ของพราศ ถ้าปราศจากองค์ประกอบเหล่านี้ การเลือกตั้งเพียงอย่างเดียว ก็ไม่สามารถก่อให้เกิดประชาธิปไตยอย่างแท้จริงได้”

ในหนังสือที่แนะนำการประกวดเมื่อปี ค.ศ. 2005 ชื่อ *From Elections to Democracy* อาจารย์ซูชาน โอล แอดเคอร์แมน จากมหาวิทยาลัยเยล ได้พูดถึงองค์ประกอบหลายอย่าง ซึ่งอาจจะช่วยให้เกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในด้านการวางแผนนโยบาย และสรุปว่า

มีแต่ประชาสังคมที่ตื่นตัวเท่านั้นที่มีศักยภาพในการสร้างความเป็นปีกแแผ่นให้กับระบบประชาธิปไตย เอกอัลว่า “การสร้างสถาบันที่เปิดโอกาสให้สาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการวางแผนนโยบาย ควรเป็นภาระสำคัญในการปฏิวัติประเทศของอดีตประเทศสังคมนิยม และการสร้างความเป็นปีกแแผ่นให้ประเทศประชาธิปไตยทั่วโลก”

การไร้ประชาสังคม

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา มีตัวอย่างเชิงแแสดงให้เห็นว่ามีการเลือกตั้ง แต่ไร้ประชาสังคมที่มีบทบาท นักวิชาการให้หินามต่างๆ เช่น “ประชาธิปไตยไร้ราก” “ประชาธิปไตยแบบควบคุม” “ประชาธิปไตยไม่เสรี” และ “อำนาจนิยมแบบชิงดีชิงเด่น” ในกรอบอิบิยาถึงประเทศไทยซึ่งมีการเลือกตั้งก็แข่งขัน และประชาสังคมที่อ่อนแอกกินไปหรือยังคงติดไม้พ่อที่จะคูแลให้รัฐบาลมีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้ ดังจะเห็นได้จากประเทศไทยด้วยคอมมิวนิสต์ที่ซึ่งการปฏิวัติตัวอย่างมาก แต่ขาดความตื่นตัวของผู้คนที่ต้องพึ่งพาผู้บริจากให้ความช่วยเหลืออย่างมาก และเก้าอี้กลุ่มอยู่แต่ในเมืองหลวงเป็นส่วนมาก ดังนั้น เมื่อหนักกิจกรรมประชาสังคมในประเทศไทยแล้วนี้จักขึ้นมา “เรียกร้องการเลือกตั้งที่เสรี” จึงไม่ใช่ปัญหา ประเทศไทยซึ่งประชาสังคมมีความตื่นต้นและอ่อนแอกได้ทำการสนับสนุนผู้นำอำนาจนิยมที่ได้รับเลือกเข้ามา มีอาทิ มาเดเชีย รัสเซีย และกัมพูชา เป็นต้น

ในทางตรงกันข้าม ที่エネซูโคลา ปราภูว่าประชาสังคมที่เข้มแข็งและตื่นตัวกับไม่สามารถรักษาประชาธิปไตยที่เสรีและตื่นตัวดังที่ประเทศไทยเคยมีในยุคปลายทศวรรษ ค.ศ. 1990 ได้สำเร็จ กรณีของเคนยาเอกลักษณ์ที่เรียกว่า “รากรหงษ์” ยังไม่พียงพอ จำเป็นต้องมีแรงกดดันจากนานาชาติ สถาบันของรัฐ เช่นคณะกรรมการธิการตัดสินใจของบุคคลที่น้ำใจในวงการเมือง มาช่วยพยุงประชาธิปไตย และบางครั้ง การเลือกตั้งเท่านั้นที่สามารถดึงพลังแรงกระดับน้ำใจของมวลชนเพื่ออาชีวะการต่อสู้ได้

เป็นเรื่องโชคดีที่กระบวนการการปฏิเสธทางด้านการเมืองมีพลังกระตุ้นอยู่ในตัว เมื่อได้ที่ ประชาสังคมได้รับการปลดปล่อย จะยกต่อการควบคุม ประธานาธิบดีโอบามา และรัฐมนตรีกระทรวงต่างประเทศคลินตันตั้งแต่เน้นอย่างถูกต้องถึงความสำคัญของประชาสังคมในการเสริมสร้างความเป็นปีกแแผ่นของประชาธิปไตย ทั้งในช่วงเลือกตั้งและภายหลังการเลือกตั้ง ทั้งสองท่านต่างมีจุดมุ่งหมายใน การสร้างความแข็งแกร่งให้กับประชาสังคม และประชาธิปไตยในอเมริกา ประธานาธิบดีโอบามาเป็นแบบอย่างที่เหมาะสมกับภารกิจนี้อย่างยิ่ง จากประสบการณ์ในการเป็นผู้บุறาร้าดการชุมชนตัวยั่ง แต่ก็มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ถึงความสมพันธ์แบบพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างประชาสังคม และประชาธิปไตยที่มีประสิทธิภาพ

ความเห็นในบทความข้างต้นนี้ ไม่จำเป็นที่ต้องสะท้อนถึงทัศนะ หรือแนวโน้มใดๆ ของรัฐบาลสหรัฐฯ แต่อย่างใด

ความสำเร็จของความร่วมมือ¹ ในการถ่ายโอนอำนาจประธานาธิบดี ค.ศ. 2008-2009

มาธ์ญา จอยน์ท กุมาร

© AP Images/TThemba Hadebe

ประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุช และ ว่าที่ประธานาธิบดีบารัค โอบามา เดินไปประชุมเป็นการภายใน ณ ห้องทำงานรูปไข่ไม่ถึงหนึ่งสัปดาห์หลังการเลือกตั้งปี ค.ศ. 2008

มาธ์ญา จอยน์ท กุมาร อาจารย์วิชารัฐศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยเทาสัน ในเมืองเทาสัน รัฐแคลิฟอร์เนีย และนักวิชาการด้านประธานาธิบดีสหรัฐฯ หนังสือของเธอ ชื่อ *Managing the President's Message: The White House Communications Operation* (2007) ได้รับรางวัล Richard E. Neustadt ปี ค.ศ. 2008 nokninn ผลงานของเธออีกหนึ่งเล่มชื่อ *Portraying the President: The White House and News Media* (1981) ปัจจุบัน เธอดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโครงการถ่ายโอนอำนาจในทำเนียบขาว (White House Transition Project) ซึ่งไม่สังกัดพระครุภารเมืองได้

การเตรียมการมานานหลายเดือนในส่วนของฝ่ายบริหารชุดที่ กำลังจะพ้นตำแหน่งและชุดใหม่ ทำให้การถ่ายโอนอำนาจระหว่างนายจอร์จ ดับเบิลยู. บุช และนายบารัค โอบามาเป็นการถ่ายโอนอำนาจประธานาธิบดีที่ราบรื่นที่สุดครั้งหนึ่ง

L ประธานาธิบดีซึ่งกำลังจะพ้นตำแหน่งของสหรัฐฯ ได้วางรูปแบบการถ่ายโอนอำนาจเพื่อส่งมอบให้ผู้สืบทอดตำแหน่งมาตั้งแต่ ค.ศ. 1952 ประเพณีนี้เริ่มจากการที่ระบบการปกครองของสหรัฐฯ กำหนดให้ว่าที่ประธานาธิบดีต้องตัดสินใจสำคัญๆ หลายเรื่อง ก่อนเข้ารับตำแหน่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งบุคลากร การถ่ายโอนอำนาจระหว่างนายจอร์จ ดับเบิลยู. บุช และนายบารัค โอบามา ในปี ค.ศ. 2008-2009 เป็นการถ่ายโอนอำนาจที่ราบรื่น และมีประสิทธิภาพมากที่สุดครั้งหนึ่ง โดยเริ่มนั่งแท่นซึ่งก่อนการเลือกตั้งด้วยช้า ทั้งสองฝ่ายได้มุ่งเน้นที่การถ่ายโอนอำนาจอย่างมีประสิทธิผล ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลโอบามาสามารถบรรลุเป้าหมายได้หลายเรื่อง หลังจากเข้ารับตำแหน่งได้ไม่นาน ภายในระยะเวลาประมาณ 75 วัน ระหว่างการได้รับเลือกและพิธีสถาปนาตนเข้ารับตำแหน่ง ประธานาธิบดีคืนใหม่จะกำหนดลำดับ

ความสำคัญของนโยบาย แต่ก่อนที่จะลงมือทำตามเป้าหมาย เขากำต้องมีสิ่งเหล่านี้พร้อมก่อน ได้แก่

- ข้อมูลซึ่งต้องการใช้ในการตัดสินใจในสภาวะปัจจุบันดี
- เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในทำเนียบขาวพร้อมด้วยงานที่ได้รับมอบหมาย
- แผนการจัดลำดับความสำคัญของงาน และการคัดเลือกบุคลากรสำหรับทำเนียบขาว และรัฐมนตรีว่าการประจำ 15 กระทรวง

หลังจากมีองค์ประกอบเหล่านี้แล้ว ภายในสิบวันหลังเข้ารับตำแหน่ง ประธานาธิบดีบารัค โอบามาได้ลงนามในคำสั่งฝ่ายบริหาร เก้าฉบับ และบันทึกประธานาธิบดีอีกเก้าฉบับ ครอบคลุมเรื่องราวต่างๆ มากมาย หลังจากนั้นไม่นาน นายโอบามาได้ลงนามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายค่าจ้างอย่างเท่าเทียม การประกันสุขภาพเด็ก และโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งเท่ากับหัวหลังจากเข้ารับตำแหน่งได้ไม่นาน เขายังได้ทำงานสัญญาหลักๆ ที่ให้ไว้ระหว่างการหาเสียง เลือกตั้ง

เมื่อพูดถึงสามปทานการ ซึ่งเอื้ออำนวยให้ประธานาธิบดีโอบามาสามารถเริ่มงานได้อย่างรวดเร็ว ประการแรก ประธานาธิบดีบุชได้ให้สัญญาแต่เนิ่นๆ ด้วยตนเองว่าจะให้มีการถ่ายโอนอำนาจอย่างราบรื่น ในช่วงปลายปี ค.ศ. 2007 ก่อนหน้าการเลือกตั้งเป็นเวลานาน บุชได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ประจำทำเนียบขาว ดูแลให้การถ่ายโอนอำนาจเป็นไปอย่างเรียบร้อย ประการที่สอง ในช่วงต้นปี ค.ศ. 2008 ก่อนหน้าการเลือกตั้ง เช่นเคย ผู้สมมติ นายบารัค โอบามาได้มอบหมายให้ผู้คนซึ่งรอบรู้และเหมาะสม เป็นผู้วางแผนการถ่ายโอนอำนาจ และประการสุดท้าย หลังเหตุการณ์โภมีเว้นที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 หน่วยงานทุกๆ หน่วยในรัฐบาลสหรัฐฯ ต่างรู้สึกหวั่นไหวกับภัยคุกคามการปฏิบัติงานของรัฐบาล จึงได้ตระเตรียมให้งานถ่ายโอนอำนาจบริหารครั้งต่อไปเป็นไปอย่างราบรื่น ประธานาธิบดีบุชได้เสนอ ร่างกฎหมายเกี่ยวกับความต้องการข้อมูลว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ของประธานาธิบดีคนใหม่ และสภาพองค์กรสกัฟ่านร่างกฎหมายดังกล่าว

การวางแผนถ่ายโอนอำนาจแต่เนิ่นๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐบาลบุช

ในขณะที่ประธานาธิบดีซึ่งกำลังจะพ้นตำแหน่งส่วนใหญ่จะเริ่มเตรียมการถ่ายโอนอำนาจในช่วงไม่กี่เดือนก่อนพ้นตำแหน่ง แต่ประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบลยู. บุช เริ่มต้นล่วงหน้าถึงหนึ่งปี นายโจชัว โบลเทนผู้ซึ่งเป็นเลขานุการของรัฐบาล จึงได้ตระเตรียมให้การถ่ายโอนอำนาจให้กับบุช “ทำทุกอย่างที่สามารถทำได้เพื่อให้การถ่ายโอนอำนาจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด เท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความมั่นคงแห่งชาติ” การเริ่มต้นแต่เนิ่นๆ ในครั้งนั้นทำให้รัฐบาลบุชมีโอกาสได้สื่อสารกับบรรดาตัวแทนในการหาเสียงประจำตัวเป็น เวลานาน

การที่มีกระทรวงถึง 15 กระทรวงและตำแหน่งงานประมาณ 7,000 ตำแหน่งที่ต้องหาคนมาทำงาน รวมทั้งตำแหน่งที่สำคัญที่สุด 1,200 ตำแหน่งที่ต้องผ่านการรับรองของรัฐสภาซึ่งประธานาธิบดีคนใหม่จึงต้องการข้อมูลเป็นจำนวนมากมากเกี่ยวกับงานเหล่านี้ ตลอดจนวิธีการทำงานของกระทรวงเหล่านี้ และสถานภาพของนโยบายบางนโยบาย พอกลางฤดูใบไม้ผลิปี ค.ศ. 2008 เจ้าหน้าที่รัฐบาลบุช ก็ตั้งตัวรวมและประเมินข้อมูลเหล่านี้สำหรับโครงสร้างที่จะชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดี

การประสานงานระหว่างหน่วยงานด้านบริหารและเจ้าหน้าที่ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการถ่ายโอนอำนาจอย่างมีประสิทธิภาพ ในระหว่างการประชุมช่วงฤดูใบไม้ผลิของสภาพริหารงาน ประธานาธิบดี (PMC) ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานหลักๆ 22 หน่วย ประธานสภาราช คือ นายเคลล์ จอห์นสัน ได้พูดคุยกับตัวแทนของหน่วยงานต่างๆ เกี่ยวกับการถ่ายโอนอำนาจ หน่วยงานต่างๆ เหล่านี้ได้วร่วมกันจัดลำดับความสำคัญของงาน และรูปแบบการทำงาน นายจอห์นสันได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานแห่งนี้ร่วงลำดับความสำคัญของงาน เป็นพิเศษ “มิใช่ประเด็นเด็ดขาด แต่เป็นเรื่องที่สำคัญจริงๆ หรือเป็นประเด็น แนวโน้ม การถ่ายโอนงาน ซึ่งคงผู้นำชุดใหม่จะต้องเผชิญ…”

ในส่วนของความมั่นคงแห่งชาติ ประธานาธิบดีบุชได้พิจารณา บันทึกห้อง 40 ฉบับซึ่งจัดเตรียมภายใต้การกำกับของนายสตีเว่น แยดลีย์ ที่ปรึกษาด้านความมั่นคงแห่งชาติด้วยตนเอง เพื่อช่วยให้ประธานาธิบดีคนใหม่และคณะสามารถเข้าใจประเด็นสำคัญ และสถานการณ์ทั่วโลกได้ดีขึ้น นายแยดลีย์ยังได้เตรียมแผนฉุกเฉินไว้รองรับอีก 17 แผนด้วยกัน “ถ้าเกิดอะไรร้ายแรงขึ้นมา เราจะมีมาตรการรับมือเตรียมไว้แล้ว” เขาก็แจง เมื่อว่ากារวางแผนฉุกเฉินจะเป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง แต่นายโจชัว โบลเทนกล่าวความเห็นว่า “การที่เราทำลังจจะจากไป ...ทำให้เราไม่มีสมาธิในการทำทุกอย่างให้เรียบร้อย ก่อนไป”

ปฏิบัติการรับช่วงตำแหน่งของว่าที่ประธานาธิบดีบารัค โอบามา

นายบารัค โอบามาดึงนายจอห์น โปเดสตา ผู้มากด้วยประสบการณ์ที่กล่าวอธิบายต้นเข้ามาช่วยดูแลการรับช่วงตำแหน่ง ประธานาธิบดี นายโปเดสตาเคยทำงานเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ประจำทำเนียบของรัฐบาล แม้ว่าเขาจะรู้จักนายโอบามาดี แต่นายโปเดสตาไม่ได้มีความใกล้ชิดกับนายโอบามาเป็นส่วนตัว และเขาไม่ต้องการตำแหน่งในรัฐบาลโอบามา ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มีความสำคัญ เพราะทุกคนทราบดีว่านายโปเดสตาไม่ได้ทำงานเพื่อวิงเต้นหาตำแหน่งสำหรับตัวเอง คริส ลู ผู้อำนวยการบริหารงานรับช่วงตำแหน่งของนายโอบามากล่าวว่า เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรับช่วงตำแหน่งของนายโอบามาตระหนักดีว่าจำเป็นที่จะต้องอาศัยคนที่ไม่ได้หวังตำแหน่งในรัฐบาลชุดใหม่ นายฉุกเฉินว่า “เราไม่อยากได้คนง่วงเต้น

อดีตทูตผู้สื่อสารสุภาพริวิตา บ็อก แกรร์รัม (ซ้าย) และอดีตผู้สื่อสารสุภาพริวิตา จิม ทาเลนท์ (ขวา) ประชุมร่วมของคณะกรรมการข้าราชการป้องกันการเผยแพร่ข่าวอุทิศที่มีอำนาจทำลายสูงและการก่อการร้าย บรรยายสรุปเกี่ยวกับเรื่องประธานาธิบดีบิ๊ก ไบเดน และว่าที่รัฐมนตรีกระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ เจเน็ต นาบลิตาใน เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 2008 ณ สำนักงานเพื่อการถ่ายโอนอำนาจประธานาธิบดี กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

เพื่อตำแหน่งในอนาคต” ซึ่งเป็นบทเรียนที่ได้จากประสบการณ์ของคนที่เคยทำงานในช่วงสมัยตำแหน่งและการทำงานในรัฐบาลชุดก่อนๆ

นายโปเดสตาอธิบายว่าทีมงานของสำนักงานเพื่อการถ่ายโอนอำนาจประธานาธิบดี จัดทำข้อมูลที่เป็นประโยชน์และเข้าใจได้ง่ายให้กับคณะกรรมการชุดใหม่อย่างไร “คุณอาจจะยกตัวอย่างโครงการหนึ่งหน่วยงานรับผิดชอบ งบประมาณ (แล้วบอกว่า) ‘ความท้าทายของคุณอยู่ตรงนี้ คุณจะเดินหน้าต่อไป และทำตามสัญญาที่โอบามาให้ไว้ ทั้งในช่วงหาเสียง ช่วงรับตำแหน่งและช่วงแรกของการทำงานได้อย่างไร’ รัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่ที่เนียบขาว “ได้รับทราบประธานาธิบดีสำคัญๆ ซึ่งเข้าใจได้ง่ายขึ้น” นายโปเดสตาอธิบายต่อ “ท่าที่ผมได้คุยกับรัฐมนตรีต่างๆ ที่กำลังจะเข้ามารับตำแหน่ง ก็ถือว่าพวกเขารู้ใจในสิ่งที่ได้เอกสารเหล่านี้ ซึ่งเป็นเอกสาร 30 หน้า ไม่ใช่ 5,000 หน้าเหมือนแต่ก่อน และมีเนื้อหาจริงๆ ผ่านการเรียบเรียงและบททวนมาอย่างดี” นี่เป็นข้อมูล และการประเมินซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องการเมื่อเข้ามารับตำแหน่งในรัฐบาล

เตรียมการถ่ายโอนอำนาจหลังวันที่ 11 กันยายน

ปัจจัยที่สาม ซึ่งมีผลต่อรูปแบบการถ่ายโอนอำนาจปี ค.ศ. 2008-2009 คือ มีฉันทามติอย่างกว้างๆ ว่าจะต้องมีการถ่ายโอนอำนาจอย่างราบเรื่んเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ รัฐบาลรับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการข้าราชการแห่งชาติว่าด้วยการโอนมีดของผู้ถูกจากการร้ายต่อสหรัฐฯ (คณะกรรมการข้าราชการ 9-11) ที่ให้ปรับปุ่งระบบการตรวจสอบประวัติของบุคลากรเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ ตลอดจนรวมรวม และจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับภัยคุกคามความมั่นคง เพื่อที่รัฐบาลชุดใหม่จะได้สามารถรับมือกับวิกฤติการณ์ได้แต่เนิ่นๆ ในกรณีที่เกิดเหตุวิกฤติ หลายคนเชื่อว่า

ความล่าช้าของระบบการตรวจสอบประวัติของบุคลากร เป็นสาเหตุที่ทำให้รัฐบาลชุดก่อนๆ มีความล่าช้าอย่างไม่สมควรในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เข้ารับตำแหน่งต่างๆ

เพื่อเร่งรัดกระบวนการเสนอขอรับอนุญาตในฝ่ายบริหารให้เร็วขึ้น สถาบันเกรทส์จึงมีกระบวนการตรวจสอบประวัติบุคลากรแต่เนิ่นๆ ล้วนค้นพบงานของประธานาธิบดีบุชก็ได้อำนวยความสะดวกให้กับการสอบประวัติบุคลากรในตำแหน่งสำคัญๆ แต่เนิ่นๆ นอกจากนั้น เพื่อช่วยเตือนว่าที่ประธานาธิบดีโอบามาให้พร้อมรับงานด้านวิกฤติการณ์ ประธานาธิบดีบุชและเจ้าหน้าที่ยังได้จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อรับมือกับวิกฤติการณ์ในบริเวณทำเนียบขาว เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2009 หนึ่งสปดาห์ก่อนพิธีเข้ารับตำแหน่งของนายโอบามา ซึ่งเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่รุ่นใหม่ได้ปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่รุ่นเก่าด้วยตนเอง เกี่ยวกับการตอบโต้ในกรณีสถานการณ์ฉุกเฉิน

บทสรุป

การถ่ายโอนอำนาจในปี ค.ศ. 2008-2009 แสดงให้เห็นถึงประโยชน์เมื่อประธานาธิบดีสั่งการให้มีการเตรียมการเกี่ยวกับการถ่ายโอนอำนาจแต่เนิ่นๆ และละเบี่ยดถึงส่วน ตามคำสั่งของประธานาธิบดีบุช นายโจชัว โบลเทน หัวหน้าเจ้าหน้าที่ประจำทำเนียบขาว เป็นผู้นำความพยายามของรัฐบาลทั้งคณะในการระบุชี้ความต้องการของรัฐบาลชุดใหม่และสนองความต้องการดังกล่าว นายบารัค โอบามามีบทบาทในกระบวนการนี้ โดยจัดตั้งกลุ่มเพื่อเตรียมการสำหรับการถ่ายโอนอำนาจที่อาจเกิดขึ้นได้จากนั้นจึงแต่งตั้งบุคคลซึ่งไม่มีผลประโยชน์ใดๆ เกี่ยวข้องมาดำรงตำแหน่งหัวหน้าทีมงานถ่ายโอนอำนาจอย่างชายขอบ อยุปสรรค ท้าทายด้านความมั่นคงหลังเหตุการณ์ 9/11 ผุ่งเน้นในเรื่องการถ่ายโอนอำนาจอย่างเป็นระเบียบและมีประสิทธิภาพ ทุกวันนี้ ประธานาธิบดีโอบามาไม่อาจรับภาระทั้งหนังสือการเขียนบทเรียนถ่ายโอนอำนาจ ด้วยการอุทกฤทธิ์ การกำกับดูแลของฝ่ายบริหาร และความพยายามส่วนบุคคล สถาบันเกรทส์ ประธานาธิบดีบุช ตลอดจนข้าราชการประจำ และข้าราชการ การเมืองประจำทางหลวงและหน่วยงานต่างๆ ล้วนทำงานอย่างหนักเพื่อเตรียมความพร้อมให้ประธานาธิบดีคนใหม่และรัฐมนตรีใน การปักธงประเทศ

ความเห็นในบทความข้างต้นนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องสะท้อนถึงทัศนะ หรือแนวโน้มโดยของรัฐบาลสหรัฐฯ แต่อย่างใด

การดำเนินงานตามเจตนาرمณ์ของประชาชน

นายเฟรเดอริก วิลเลม เดอ เคลลิก้า ประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ (ซ้าย) และนายเนลสัน แมนเดลา รองประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ซึ่งมีนโยบายแบ่งแยกเชื้อชาติและพัฒนาประเทศ ณ เมืองเคปทาวน์ วันที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ. 1990

นายเอฟ. ดับเบลยู. เดอ เคลลิก้า และนายเนลสัน แมนเดลาอาจเป็นผู้ก่อให้เกิดการถ่ายโอนอำนาจทางการเมืองอย่างสันติที่ยกลำบากที่สุดในโลกยุคปัจจุบัน หลังจากเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ซึ่งมีนโยบายแบ่งแยกเชื้อชาติ เดอ เคลลิก้าได้ปล่อยตัวนายแมนเดลา ซึ่งขณะนั้นอยู่ใน监 71 ปีจากเรือนจำ หลังจากถูกขังอยู่นานเกือบสามทศวรรษ การเจรจาซึ่งมีขึ้นในเวลาต่อมาให้หลักประกันกับชาวผิวขาวผิวดำในแอฟริกาใต้ว่าพวกเขาร会同 ทำมา มีอำนาจได้ในการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรม และให้ความมั่นใจกับชาวผิวขาวว่าพวกเขายังได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายในครองของประเทศ แม้ว่าจะได้คืนอำนาจให้กับผู้ที่ตนเคยกดขี่มาก่อนก็ตาม

© AP Images

นายวัคลิฟ ยาเวล นักเขียนบทละคร ผู้ต่อต้านรัฐบาล ป้าครัยยะห่วงการเรียกษาหารือให้กลุ่ม
ระหว่างประเทศเมืองและกลุ่มฝ่ายค้าน เกี่ยวกับการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ ที่กรุงปราก เมื่อวันที่ 8
มีนาคม ค.ศ. 1989

“นักหนังสือพิมพ์จากตะวันตกพร่ำบอกพวกเราว่า พากคุณเป็นแค่ปัญญาณกลุ่มเล็กๆ ที่ต่อสู้กันเอง ไม่มีความต่อเนื่อง ไม่มีความต่อเนื่อง ไม่ได้รับ การสนับสนุนจากคนเป็นล้านๆ แล้ว ทำไปก็เห็นอยู่เปล่า ซึ่งข้าพเจ้าก็มั่นใจว่า ในระบบเด็ดขาดเบ็ดเสร็จ เราไม่มีวันรู้ได้ว่า มีอะไรซ่อนเร้นอยู่ได้พื้นผิว เพราะไม่สามารถตรวจสอบได้ เราไม่มีการสำรวจประชามติหรือสื่อมวลชนอิสระ แต่เรารู้ว่า มีอะไรบางอย่างคุกคามอยู่ในมโนธรรมสังคม ข้าพเจ้าสัมผัสได้มากขึ้นเรื่อยๆ ว่า ไม่ใช้ก็เร็ว จะต้องมีอะไรปะทุอย่างแన่นอน และเหตุการณ์จะเป็นอย่างนี้ต่อไปเรื่อยๆ ไม่ได้ เพราะคุณก็เห็นแล้วว่า ทุกอย่างกำลังจะระเบิดออกมานะ ก้ามีเหตุการณ์อะไรมาสะกิดnidเดียวก็อาจจะลุกไหมไปใหญ่ได้ เปรียบเสมือนก้อนหินที่ก่อภัยเป็นทิมະทิมະกลม”

--วัคลิฟ ยาเวล พูดถึงสถานการณ์ก่อนการปฏิวัติกำมะหยี่ สัมภาษณ์โดย อดัม มีชานิค ชาลอน 2008

Images by © Witold Rozmysowicz/epa/Corbis

นายเดช วาเลช่า ผู้นำขบวนการโซเชียลไดรฟ์ (ขวา) ประชุมกับรัฐมนตรีวิโรจน์ ยารูเซลสกี้ ที่ กรุงวอร์ซอ ประเทศโปแลนด์ เมื่อวันที่ 10 มีนาคม ค.ศ. 1981

“การปฏิวัติกำมะหยี่ ในปี ค.ศ. 1989” เป็นการโค่นล้มรัฐบาลคอมมิวนิสต์โดยไม่ใช้ความรุนแรงในเชิง - โภสโลวาเกียนำโดยกลุ่มต่อต้านรัฐบาล ซึ่งตีพิมพ์แผ่นพับได้ดินต่อต้านรัฐบาล (samizdat) ด้วยมือ นายวัคลิฟ ยาเวล ซึ่งถูกคอมมิวนิสต์จับไปปั้งคุกเป็นเวลานานหลายปีได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเช็กโภสโลวาเกีย ในการเลือกตั้งที่เสรีครั้งแรกของประเทศหลังสงครามโลกเมื่อปี ค.ศ. 1990 หลังจากการสลายตัวอย่างสันติของเช็กโภสโลวาเกียกลายเป็นสาธารณรัฐเช็ก และสโลวาเกียในปี ค.ศ. 1993 นายยาเวล ก็ดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีคนแรกของสาธารณรัฐเช็ก

ประชาสัมพันธ์ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าทรงพลังกว่า: เลค วาเลช่า ซึ่งไฟคนหนึ่งจากกลุ่มต่อเรือเลนิน ในเมืองกัตังส์ โปแลนด์ ได้ร่วมก่อตั้งโซลิดาริตี้ สนภาพแรงงานเสรีแห่งแรกในกลุ่มสนภาพโซเวียต เมื่อปี ค.ศ. 1980 เมื่อสนภาพแรงงานแข็งแกร่ง และทรงอิทธิพลมากขึ้น กองทัพโปแลนด์นำโดยพลเอก โวชเชค ยารูเซลสกี้ ก็ได้ประกาศกฎอัยการศึก แต่ถึงกระนั้น พลังสนับสนุนจากประชาชน ก็ส่งผลให้โซลิดาริตี้ต้องได้ต่อไป ในฐานะขบวนการทางสังคมที่ไม่ใช่ความรุนแรง ในปี ค.ศ. 1989 รัฐบาลจัดการเลือกตั้งกึ่งเสรี วาเลช่าได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีของโปแลนด์ในปี ค.ศ. 1990

ชาวเนปาลอ่านพระราชบัญญัติการของกษัตริย์คยาเนนทรา ในระหว่างการเดินขบวนสนับสนุนประชาธิปไตยในปี ค.ศ. 2006 ที่ผู้ประท้วง 150,000 คน ออกมาร่วมเดินทางเพื่อเรียกร้องสิทธิมนต์รัฐ ประเทศไทย

เนปาลมีเสรีภาคมากกว่าเดิม หลังการนัดหยุดงานทั่วไปครั้งใหญ่ในปี ค.ศ. 2006 ทำให้กลุ่มนักเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตยสามารถรวมอำนาจขึ้นของกษัตริย์คยาเนนทราได้สำเร็จ รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ยุบระบบกษัตริย์ และสถาปนาสาธารณรัฐแบบรัฐสภา ปูทางให้กับการเลือกตั้งที่ค่อนข้างเสรีและเป็นธรรมในปี ค.ศ. 2008 แม้ว่าการเลือกตั้งจะเผชิญกับเหตุการณ์รุนแรง และนักหนังสือพิมพ์ยังตกเป็นเป้าโจมตี แต่ก็มีการปรับปรุงหลักนิติธรรมให้ดีขึ้นอย่างมาก

© AP Images/Manish Swarup

© AP Images/Marco Ugarte

ศาลเลือกตั้งสหพันธ์เม็กซิโกประชุมเพื่อตัดสินผลการเลือกตั้งประธานาธิบดีปี ค.ศ. 2006 ซึ่งเป็นการชิงชัยกันอย่างดุเดือดระหว่างนายเฟลิเป่ คัลเดرون แห่งพรรค National Action (PAN) และนายมาโนэล โลเปซ โอบราโดร์ แห่งพรรครеспับลิกัน Democratic Revolution (PRD) ซึ่งนายคัลเดронชนะอย่างหวุดหวิด นายโลเปซ โอบราโดร์ ยื่นประท้วงเกี่ยวกับการทุจริต และเรียกร้องให้บังคับแผนใหม่ พร้อมกับนำกลุ่มผู้สนับสนุนประท้วงอย่างล้นติครั้งใหญ่ในกรุงเม็กซิโกซิตี้ ศาลแห่งนี้เป็นศาลสูงสุดในคดีที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งในเม็กซิโก หลังการพิจารณา ศาลได้ประกาศให้นายคัลเด론เป็นผู้ชนะ โดยได้รับเสียงสนับสนุนร้อยละ 35.89 (15,000,284 คะแนน) ส่วนนายโลเปซ โอบราโดร์ ได้ร้อยละ 35.31 (14,756,350 คะแนน)

กลุ่มผู้สนับสนุนนายออบเกกอร์จ ชักเคีย ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเดนมอนゴลเลี้ยงชุมนุมกันในกรุงอูลาน บาตอร์ ในเดือนเมษายน ค.ศ. 2009

© AP Images/Bartsukh

© AP Images/D.Rentsendorj

© AP Images/Eraldo Peres

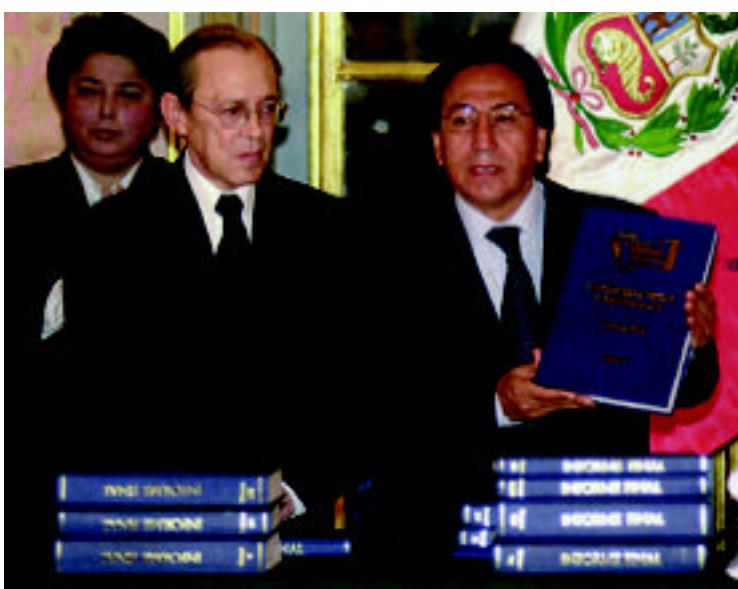
อินเทอร์เน็ตให้บริการประชาชนทุกระดับในบริวาร ในภาพ
นักเคลื่อนไหวจากชนเผ่าพื้นเมืองคาญาโน่ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพา
ระหว่างการทำประชุมพิจารณ์ในปี ค.ศ. 2009 ชาวพื้นเมืองจากป้าfan
อะเมซอนกำลังประท้วงการที่รัฐบาลบริวารมีมติให้สร้างเขื่อนขนาด
ใหญ่ในแม่น้ำซิงกุ

ภาพวาดประธานาธิบดีคนล่าสุดสามคนใน厄瓜多尔 (จากซ้ายไปขวา) นายจอนหัน อัตตา มิลส์ ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน นายเจโร่ รอว์ลิงส์ (1993-2001) และ นายจอนหัน คูฟอร์ (2001-2009)

© Kwaku Sakyi-Addo/Reuters/Corbis

การเลือกตั้งรัฐสภา และประธานาธิบดีใน厄瓜多尔 เมื่อปี ค.ศ. 2009 เป็นจุดเริ่มต้นของการถ่ายโอนอำนาจอย่าง和平ful ตามระบบประชาธิปไตย การนำเกิดรัฐประหารและการเลือกตั้งที่ทุจริต หลายครั้งหลังได้รับเอกสารจากองค์กรชุมชนถึงการเลือกตั้งในปี ค.ศ. 1996 หลังจากนั้นเป็นต้นมา การเลือกตั้งที่ดำเนินไปอย่างค่อนข้างเร็ว และเป็นธรรม มีการตรวจสอบในการแสดงออก เสรีภาพในด้านศาสนา การชุมนุม และสิทธิพลเมืองขั้นพื้นฐานอื่นๆ ใน厄瓜多尔

© AP Images/Martin Mejia, File

เดือนสิงหาคม 2003: คณะกรรมการอัยการเพื่อความจริงและสมานฉันท์แห่งเปรู ยื่นรายงานต่อประธานาธิบดีอีเลียนโดร โตเลโด คณะกรรมการอัยการชุดนี้จะคอมผู้นำในชุมชน นักวิชาการ นักหนังสือพิมพ์ ฯลฯ เพื่อระบุความรับผิดชอบในกรณีสังหารหมู่ผู้คนที่หายสาบสูญ และการละเมิดสิทธิมนุษยชนอื่นๆ ของกลุ่ม Shining Path กลุ่มกบฏขบวนการปฏิวัติตุบปาก อะมะรู และฝ่ายทหารในเปรู

การถ่ายโอนอำนาจในยามวิกฤติ จากแฮร์รีเบิร์ต ส్వోర్ ស్టేఫ్రองคลิน ดี. รూสเวล్ట

โคนัลด์ เอ. วิตชี

© AP Images

4 มีนาคม ค.ศ. 1933 : ประธานาธิบดีสหราชอาณาจักร เฮอร์รีเบิร์ต ส్వోర్ แล้วแฟรงคลิน ดี. รూสవెల్ట ทักษายกหน้าทำเนียบขาว บทແກ້ໄຂຮຽນຮູມຫຼຸງ ຂຶ່ງໄດ້
ຮັບການຮັບຮອງເມື່ອສອງເດືອນກ່ອນເລືອນວັນສາບາດຕະປະຮານາທົບໃນສັນຕິພົມ ເປັນວັນທີ 20 ມັງກອນ

โคนัลด์ เอ. วิตชี เป็นนักประวัติศาสตร์ประจำวุฒิสภาพของสหราชอาณาจักร และมีผลงานเขียนหลายเล่ม ผลงานชิ้นล่าสุด ได้แก่ *Electing FDR: The New Deal Campaign of 1932* (2007) และ *Reporting from Washington: The History of the Washington Press Corps* (2005)

การถ่ายโอนอำนาจประจำชาติบดีในยุคเศรษฐกิจตกต่ำจากแฮร์รีเบิร์ต ส్వోර์ ไปสู่แฟรงคลิน ดี. รూสవెლ్ట ຈັດอยู่ໃນช่วงທີ່ນາහັກໃຈທາງການເມື່ອນຳກັງທີ່ສຸດຂ່າຍໜີ່ ແຕກຝຶກເປັນໄປຢ່າງຈາກວົນ ແລະບທເຮັຍມີໄດ້ຮັບນີ້ອີກພົບເຫັນວ່າການถ่ายโอนอำนาจประจำชาติบดีສหราชอาณาຈົ່ງມີຄວາມ

ກວະເគະເគົ່າງຈົດຕ່າງຮັງໃໝ່ເປັນໜຶ່ງໃນໄມ່ເກີ່ມເຫຼຸກການທີ່
ເປັນທັດສອບປະຊຸມປີໄຕຍ່າທີ່ລຶກໜຶ່ງ ປະຊາທິປິຕິຍີໃນ
ຫລາຍໆ ປະເທດຄື່ນກັບໄປໄໝວອດ ເຖິງໃນເຍອມນີ້ນັ້ນ
ສາຮາຣັນຮູ້ໄມາຮົ້າໃໝ່ໄປເປັນທີ່ໜີ່ຂອບຂອງປະຊາຊົນຕ້ອງໜີ່ກຳທຳໃຫ້
ແດ່ຈັກການນີ້ໄໝເປັນທີ່ໜີ່ສອງເດືອນຕ່ອມາ ຕໍ່ແໜ່ນ່າງປະຮານາທົບໃດສหຮູ້າ
ກີ ເປົ້າຍຈາກເຂົ້າໃຈທີ່ສຸດຂ່າຍໜີ່ ແຕ່ກົດເປັນແພັນແພັນ ດີ. ຮູ້ສະວິໄລ໌ ໄມ່ເຄຍມີການ
ຄ່າຍໂອນຄໍານາຈົ່ງໃນເມົາກັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂ່າຍທີ່ເລົວຮ້າຍໄປກວ່ານີ້
ປະສົບການຄ້ຳນັ້ນສັງຜົດໃຫ້ປະຊາທິປິຕິໃນເມົາກັນແກ່ຈຶ່ງຂຶ້ນ
ກວ່າເດີມ

ເສຽ່ງຮູ້ຈົດຂອງສหຮູ້າ ຈຶ່ງດຳດິງສູ່ສະກວະທັດຕໍ່ຮັງໃໝ່ ລັງ
ຈາກຕາດຫຸ້ນລັ້ມຄົວໃນປີ ค.ศ. 1929 ຍິ່ງຕັດຕໍ່ລັງໄປເອີກໃນຮະຫວ່າງກາ
ຫາສື່ບ່າຍ ແລະຫັ້ງການເລື້ອກຕັ້ງປະຮານາທົບໃດໃນປີ ค.ศ. 1932 ຕລອດ
ຂ່າຍຄຸ້ມາຫວ່າງຫັ້ງການເລື້ອກຕັ້ງຄ້ຳນັ້ນ ຮັນກາວເປັນພັນງາ ແກ່ຕ້ອງເລີກ

กิจการ ธุรกิจร้านค้าต้องปิดตัวลง และแรงงานหนึ่งในสี่ของประเทศต้องตกงาน ผู้อพยพเลี้ยงลือดังต่างประเทศประทานธิบดีสูเวอร์ว่าเป็นต้นเหตุ ของปัญหา และหันไปเลือกคู่แข่งด้วยค่าตอบแทนเดียวกันทั่ว แต่ในขณะที่กำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งต่อมาจะลดเวลาถ่ายโอนอำนาจระหว่างรัฐบาลคงริบบิ้นหนึ่ง ระบบที่มีอยู่ในขณะนั้นยังต้องใช้เวลา รอคอยถึงสี่เดือนก่อนที่ประธานาธิบดีคนใหม่จะเข้ารับตำแหน่งอย่าง เป็นทางการ

ระหว่างที่รอเป็นเวลาหนาน ประธานาธิบดีสูเวอร์ใช้ ประธานาธิบดีคนใหม่ไปหารือที่ทำเนียบขาว เกี่ยวกับสภาวะเศรษฐกิจ ที่นำหน้าใจ รูสเวลต์ตอบรับคำเชิญ และพบกับสูเวอร์เป็นส่วนตัวสาม ครั้งก่อนเข้าพิธีรับตำแหน่ง อย่างไรก็ตาม ทั้งคู่มีแนวความคิดที่แตกต่าง กันมากเกี่ยวกับการรับมือกับภัยติดภารณ์ครั้งนั้น เช่น สูเวอร์ให้การ สนับสนุนโครงการสร้างสรรค์หลายโครงการเพื่อรับมือกับสภาวะ เศรษฐกิจตกต่ำ แต่เขายังคัดค้านการที่รัฐบาลจะช่วยเหลือผู้ติดงาน โดยตรง ส่วน รูสเวลต์ (หรือ FDR ซึ่งเป็นชื่อที่หนังสือพิมพ์เรียกเขา) ให้ คำมั่นสัญญาไว้ว่าจะทำ “New Deal” หรือ “พันธสัญญาใหม่” สำหรับ ประชาชนชาวอเมริกัน และสัญญาไว้ว่าจะนำมาตรการใหม่ๆ มาคลี่คลาย วิกฤติเศรษฐกิจ และให้สังคมมีความมั่นคงกว่าเดิม สูเวอร์บอกบังผู้ที่ ไม่ลงคะแนนเสียงว่า การรณรงค์ทำให้เป็นการซึ้งซ้ายระหว่างคน ส่องคน แต่เป็นการต่อสู้ระหว่างปรัชญาในการปกครองสองแบบมาก กว่า พร้อมกับเดือนว่าการที่รูสเวลต์พึงพาการแก้ปัญหาจากทางรัฐบาล อาจจะนำไปสู่การใช้กฎหมายบังคับที่เข้มงวด

ระหว่างพบปะเจรจา ประธานาธิบดีสูเวอร์พยายามคาดค้น ให้รูสเวลต์stan ต่อนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลชุดที่กำลังจะพ้น ตำแหน่ง ทั้งๆ ที่รูสเวลต์เพิ่งได้รับข้อแนะนำจากการเลือกตั้งด้วยการที่ คัดค้านนโยบายเหล่านี้ก็ตาม รูสเวลต์ซึ่งแจ้งว่า เขาไม่ได้เรียนรู้ มิใช่ เพื่อตกลงรับนโยบายใดๆ เขายังกล่าวไว้ว่า “ไม่มีอำนาจที่จะรับผิดชอบ มาตรการของรัฐบาลก่อนเข้ารับตำแหน่ง ขณะที่วิกฤติด้านการธนาคาร ทุกหนังลงไป ทั้งคู่พงกันอึกในวันสุดท้ายที่สูเวอร์อยู่ในตำแหน่ง แต่ รูสเวลต์ไม่ยอมทำงานตามคำขอร้องของสูเวอร์ที่ให้ลงนามในประกาศร่วม

บิดรนาการสหรัฐ ทุกแห่ง แม้ว่าสูเวอร์สามารถลงนามในคำ ประกาศนี้ได้ตามลำดัง แต่ในเมื่อจากประสาทความพ่ายแพ้ทางการ เมือง และสูญเสียคะแนนนิยมในหมู่ประชาชน เขายังไม่ได้ทำเงินน้ำ ส่วนรูสเวลต์จะรายงานว่าเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีในวันรุ่งขึ้น ในสายตาของรูสเวลต์ การที่สูเวอร์คาดคืนให้ร่วมลงนาม แสดงว่าเขายังไม่ยอมเข้าใจว่า รัฐบาลชุดใหม่จะมีแนวปฏิบัติที่แตกต่างออกไป

แต่ในเวลาเดียวกัน รูสเวลต์ก็ยอมรับข้อเสนอของเจ้าหน้าที่ ระดับสูงในกระทรวงการคลังของสูเวอร์ ที่เสนอว่าจะคงอยู่ใน ตำแหน่งก่อนเพื่อร่างกฎหมายจัดการเงินเกี่ยวกับการธนาคารให้รัฐบาล ชุดใหม่ โดยตามแผนการดังกล่าวรูสเวลต์ประกาศวันหยุดธนาคาร บิดธนาคารทุกแห่ง แล้วเปิดให้เมืองราษฎรที่ยังสามารถดำเนิน ธุรกิจต่อไปได้ หลังจากให้รัฐบาลตรวจสอบบัญชีเรียบร้อยแล้ว การตัดสินใจไม่เด็ดขาดของสูเวอร์ ทำให้ประธานาธิบดีคนใหม่ทำ คำแนะนำได้ดังแต่เดิมเข้ารับตำแหน่ง ที่มีนโยบายพันธสัญญาใหม่ของ รูสเวลต์ถือว่า วันหยุดธนาคารเบรียบสมอจุดพลิกผันของสภาวะ เศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนเริ่มมีความเชื่อมั่นขึ้นมาอีก หลังจาก ธนาคารซึ่งกิจการแข็งแรงเปิดทำการอีกครั้ง

การถ่ายโอนอำนาจระหว่างสูเวอร์กับรูสเวลต์เป็นไปอย่าง สงบเรียบร้อย แต่เมื่อเมื่อพิเศษกับนักสังเกตการณ์ถือว่า ทั้งสองคนผิดพลาดทั้งคู่ กล่าวคือ สูเวอร์ผิดที่ขอให้รูสเวลต์ทำมาก ก dein ไป ส่วนรูสเวลต์ก็ผิดที่ไม่พยายามให้ความร่วมมือ บทเรียนที่ได้ ครั้นนั้น มีผลกระทบต่อการถ่ายโอนอำนาจประธานาธิบดีครั้งต่อๆ มา จนถึงการถ่ายโอนอำนาจระหว่างนายจורจ ดับเบลยู. บุ๊ก กับ นายบารัค โอบามา เมื่อปี ค.ศ. 2009 ทุกวันนี้ ประธานาธิบดีที่ กำลังจะพ้นตำแหน่งจะพยายามอภิญญาความสะทวកให้กับผู้สืบทอด ตำแหน่ง ให้ทั้งความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำ แต่ไม่เข้าไป ก้าวภายนอกนโยบายของประธานาธิบดีคนใหม่

ความเห็นในบทความข้างต้นนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องสะท้อนถึงทัศนะ หรือแนวโน้มนโยบายของ รัฐบาลสหรัฐ แต่อย่างใด

คุณทราบหรือไม่ว่า

จำนวนผู้ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ Orkut: กว่า 100,000,000 คน

ประเทศที่ใช้บริการ Orkut มากที่สุด: (1) บราซิล (2) อินเดีย

เฉลี่ย แมลงเดลา อายุเท่าไหร่ติดคุก: 44 ปี ขณะได้รับการปล่อยตัว 71 ปี

เฉลี่ย แมลงเดลาอายุเท่าไหร่ เมื่อเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีและพิธี: 75 ปี

ประธานาธิบดีคนแรกที่ปราศจากการเลือกตั้งสมัยที่สอง: จอห์น แอดัมส์ (1800)

จักรพรรดิราชย์โรมัน ซึ่งสูญเสียตนจนทันที: สถาปัตย์โรมัน เจฟเฟอร์สัน : ทิเบริอัส, เนโร, คาลิ古拉

จำนวนพนักงานซึ่งประธานาธิบดีสหรัฐ คนใหม่จะต้องแต่งตั้ง: 7,000 คนโดยประมาณ

ระยะเวลาระหว่างความปราศจากการเลือกตั้งของวินสตัน เชอร์ชิล และวันที่ต้องย้ายออกจากบ้านพักประจำตำแหน่งนายกรัฐมนตรี : 1 วัน

ระยะเวลาระหว่างความปราศในการเลือกตั้งของเยอรมัน เสือร์เบิร์ต สูเวอร์ และวันที่ต้องย้ายออกจากทำเนียบขาวหลังพิธีสาบานตนเข้ารับ

ตำแหน่งของเพรชองค์ลิน ดี. รูสเวลต์ : 116 วัน

การเลือกตั้งกึ่งเสรีได้เปลี่ยนแปลงโปแลนด์ ไปอย่างไร

แอนนา สูชาร์สกา

Courtesy University of Maryland

โอลเดอร์เรียบรวมให้ผู้อุปถัมภ์เสียงสนับสนุนให้ลิเดียร์ในการเลือกตั้งกึ่งเสรีครั้งในประเทศคอมมิวนิสต์โปแลนด์ เป็นภาพแกร์ คูเปอร์ ดาวาภาพนตร์เคบอยปี ค.ศ. 1952 เรื่อง "High Noon" นักฆ่ามาใช้ในการเลือกตั้งที่โปแลนด์เมื่อเดือนมิถุนายนปี ค.ศ. 1989 โดยในภาพ คูเปอร์ติดเข็มกลัดป้ายสหภาพแรงงาน "Solidarity" ที่คอเสื้อ แต่พระเอกตัวจริงในการเลือกตั้ง ซึ่งค่อนข้างรู้สึกว่าคอมมิวนิสต์ของโปแลนด์ไม่ใช่นายอำเภอฝ่ายร้าย แต่เป็นองค์กรประชาสังคมต่างๆ ซึ่งการทำงานอย่างอดทนนานนานับปี เริ่มส่งผล งานดังกล่าวเริ่มต้นในปี ค.ศ. 1975 เมื่อกลุ่มปัญญาชนออกมากปักป้องคุณงานที่ถูกจับไปชักจูงเพราหนุนหนาน และจัดตั้งคณะกรรมการคุ้มครองคุณงานหรือ KOR ขึ้นมา

แอนนา สูชาร์สกา เป็นนักแปล นักหนังสือพิมพ์ และเจ้าหน้าที่ขององค์กรด้านมนุษยธรรม เช่นเป็นนักเขียนประจำนิตยสาร New Yorker และได้รายงานข่าวจากพื้นที่ซึ่งเป็นแคนสมรรถวิทยุที่ใหญ่ที่สุดในโลกให้กับหนังสือพิมพ์ และนิตยสารเชิงนโยบายชั้นนำหลายแห่ง รวมทั้ง Washington Post, Newsweek, the International Herald Tribune, Wall Street Journal, Guardian (UK) และ Slate

ในการถ่ายทอดประสบการณ์จากการทำข่าวการเลือกตั้งที่โปแลนด์ในปี ค.ศ. 1989 ซึ่งทำให้โปแลนด์พลิกผันไปสู่รัฐบาลในระบบประชาธิปไตยครั้งนี้ ผู้เขียนบรรยายถึงผลกระทบอันทรงพลังของประชาสังคมที่เปลี่ยนด้วยความมุ่งมั่น แม้ว่ามีข้อตกลงให้การเลือกตั้งเป็นอิสระและเป็นธรรมเพียงบางส่วนเท่านั้น

ภาพอันโด่งดังของดาวาภาพนตร์ยอดนักฆ่า แกร์ คูเปอร์ จากภาพยนตร์เคบอยปี ค.ศ. 1952 เรื่อง "High Noon" ถูกนำมาใช้ในการเลือกตั้งที่โปแลนด์เมื่อเดือนมิถุนายนปี ค.ศ. 1989 โดยในภาพ คูเปอร์ติดเข็มกลัดป้ายสหภาพแรงงาน "Solidarity" ที่คอเสื้อ แต่พระเอกตัวจริงในการเลือกตั้ง ซึ่งค่อนข้างรู้สึกว่าคอมมิวนิสต์ของโปแลนด์ไม่ใช่นายอำเภอฝ่ายร้าย แต่เป็นองค์กรประชาสังคมต่างๆ ซึ่งการทำงานอย่างอดทนนานนานับปี เริ่มส่งผล งานดังกล่าวเริ่มต้นในปี ค.ศ. 1975 เมื่อกลุ่มปัญญาชนออกมากปักป้องคุณงานที่ถูกจับไปชักจูงเพราหนุนหนาน และจัดตั้งคณะกรรมการคุ้มครองคุณงานหรือ KOR ขึ้นมา

KOR ได้ฝึกอบรมและเตรียมความพร้อมให้กับคุณงานชาวโปแลนด์ โดยให้คุณงานรับรู้ว่าตนมีสิทธิอะไรบ้าง เมื่อมีการนัดหยุดงานที่ชุมต่อเรือกตั้งสีร์ ในปี ค.ศ. 1980 คุณงานสามารถเรียกร้องให้จัดตั้งสหภาพแรงงานให้โดยตรงตั้งแต่ได้สำเร็จ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่มีการก่อตั้งสหภาพแรงงานเสรีในกลุ่มประเทศสหภาพโซเวียต ในขณะที่รัฐบาลคอมมิวนิสต์มักจะกดขี่กลุ่มอื่นๆ ในประชาสังคมโปแลนด์ แต่โดยลิเดียร์ขึ้นมาผงาดเป็นองค์กรหลัก โดยเป็นตัวแทนของกลุ่มต่างๆ ในประชาสังคม รัฐบาลโปแลนด์จำเป็นต้องให้โดยตรงตั้งแต่เข้ามานั่งเจ้าจ้าโดยกลุ่มด้วย มีการต่อรองกัน เพื่อจัดการเลือกตั้งที่เสรีเป็นบางส่วน โดยฝ่ายรัฐบาลลงทุนที่นั่งในสภากลางให้ตนเองไว้ร้อยละ 65

ด้วยสมาชิก 10 ล้านคน หรือเกือบหนึ่งในสามของประชากรทั้งหมดของโปแลนด์ โดยลิเดียร์จึงอาจถือได้ว่าเป็นขบวนการที่มีสมาชิกมากที่สุดแห่งหนึ่งในประวัติศาสตร์โลกเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรในประเทศ แต่ยังไม่สามารถบอกล่าวหน้าได้ว่าผลการเลือกตั้งจะออกมายังไง เพราะไม่มีการหยั่งเสียงที่สามารถไว้วางใจได้

ข้าพเจ้าทำงานให้กับหนังสือพิมพ์ของฝ่ายค้าน คือโซลิดาริตี้ อูฐในขณะนั้น หนังสือพิมพ์ซึ่งหมายความว่ากับสถานการณ์มาก ดีอ Gazeta Wyborcza หรือ วารสารเลือกตั้ง ในวันเลือกตั้ง คือวันที่ 4 มิถุนายน ค.ศ. 1989 โซลิดาริตี้ไม่แน่ใจเลยว่าตนจะได้ชัยชนะหรือไม่ แต่พวกเราก็ เตรียมตัวมาอย่างดีพร้อมสำหรับลงสมรภูมิเลือกตั้งครั้งนั้น

พระคocom มีวนิสต์ได้โกรงประชาชนของตนมาเป็นเวลาหลาย ทศวรรษแล้ว จึงมีความคาดหมายกันว่า จะทำอย่างเดียวกันในการ เลือกตั้งดังกล่าว เป็นเวลาหลายสิบปีที่กลุ่มประชาชนคน เช่น “Flying University” สำนักพิมพ์ได้ดินต่างๆ และคณะละครบ ซึ่งแสดงตามใบสัต ตลอดจนกลุ่มเฉพาะกิจของนักสังคมวิทยา หรือนักเศรษฐศาสตร์ได้มี ท่าที่ต่อต้านนโยบายของรัฐบาล กลุ่มเหล่านี้ ข่าวอย่างเดียวมีสังคมคู่ ขنانผ่านทางการศึกษา ลิงพิมพ์ งานแสดงด้านวัฒนธรรม การศึกษา ด้านสังคมวิทยาแบบได้ดิน รวมทั้งข้อเสนอเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ดัง นั้น ประชาชนสังคมจึงพึ่งพาที่จะเผยแพร่กับการเลือกตั้งเสรีเป็นบางส่วนใน ครั้งนี้ แม้ว่าจะไม่มีองค์กรเอกชนก็ตาม แต่เมื่อการพูดอย่างชำนาญ กันว่า “กลุ่มเอกชนกลุ่มเดียวในไปแลนด์คือกลุ่มนักปั่นกลางคอมมิวนิสต์”

คำขวัญที่ใช้ในการเลือกตั้งครั้งนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นคำพูดเชิง สร้างสรรค์ เพราะประชาชนสังคมต้องการพิสูจน์ให้เห็นว่า ฝ่ายตนมีคุณ ธรรมมากกว่า สรุนความเกลียดชังคอมมิวนิสต์ ก็ไม่ต้องอาศัย การใส่ไฟเพิ่มแต่อย่างใด เพลงที่ได้ดังที่สุด คือเพลงที่พังติดหู “ไปแลนด์จะได้เป็นไปแลนด์” (คือ ไม่ใช่ประเทศบริวารของโซเวียต) และที่แน่นอนคือตัวอักษรคำว่า “Solidarity” เปิดกันเหมือนฝูงชนชึ้งชู คงเดินขบวน

พื้นที่ของประชาชนในสื่อโทรทัศน์ของรัฐมีค่อนข้างจำกัด รัฐบาลยังคงสปอตโฆษณาบดบังโฆษณาเพียงไม่กี่ชิ้นของโซลิดาริตี้ ด้วย ถ้อยคำที่บิดเบือน สร้างความสับสนให้กับประชาชน ให้ไปลงคะแนน เลือกผู้สมัครอีกคน แทนที่จะเป็นคนที่ตั้งใจจะไปเลือกแต่แรก พวกเรารู้ เรื่องนี้ดี จึงได้แจกใบเตือน “ถ้าคุณเลือกโซลิดาริตี้ ขอให้ชี้ชื่อทุกคน ออก ยกเว้นชื่อเหล่านี้” และใส่ชื่อผู้สมัครของเราเข้าไป พากเราไม่ค่อย แปลกใจเท่าไร เมื่อรัฐบาลส่งคนที่นามสกุลตรงกับผู้สมัครของเราลง เลือกตั้งในเขตเดียวกันในนามของพระคocom มีวนิสต์

เราคาดคะเนว่าพระคocom มีวนิสต์อาจจะเล่นสกปรก เราจึงบอก ให้ผู้สังเกตการณ์การเลือกตั้งของโซลิดาริตี้นำไฟฉายติดตัวไปด้วย เพื่อ

พระคocom มีวนิสต์เกิดตัวไฟแล้วนำบัตรเลือกตั้งไปheyón ใส่กล่องโดย พลกรา เราจึงแนะนำให้นำปากกาไปหลายฯ ด้ามด้ายในกรณีที่เจ้า - หน้าที่หน่วยเลือกตั้งอ้างว่าปากกามุด คนจะได้ลงคะแนนไม่ได้

ข้าพเจ้าเองมีบทบาทไม่มากนัก แต่ถือว่ามีความสำคัญ กล่าวคือ อยู่ใน “ทีมงานผลัดเวรตอนไปเข้าห้องน้ำ” เราจะไปเยือน หน่วยเลือกตั้งทุกแห่งในแต่ละเขต เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สังเกตการณ์ จากโซลิดาริตี้ไปเข้าห้องน้ำ ด้วยวิธีนี้ เราจะได้มั่นใจว่าทางการไม่นำ บัตรไปheyón ในหีบเลือกตั้งระหว่างที่ผู้สังเกตการณ์ไม่อยู่ แม้จะเป็น บทบาทเพียงน้อยนิดในการป้องกันไม่ให้พระคocom มีวนิสต์โกงเราได้ ถูกครั้ง แต่ข้าพเจ้าก็รู้สึกภูมิใจมาก

หลังจากโซลิดาริตี้ได้ชัยชนะ พระคocom มีวนิสต์ก็สลายตัว ต่อจากนั้นก็มีการปฏิรูประบอบประชาธิปไตยอย่างรวดเร็ว รวม ต่างๆ ในกระบวนการทางการเมืองที่ตั้งขึ้นมาเพื่อการปราบปราม อาทิ “การต่อสู้กับเหล่านักปฏิวัติ” “การต่อสู้กับฝ่ายศาสนาจาร์” “การต่อสู้กับสหภาพแรงงาน” และ “การต่อสู้กับชาวนาที่กระด้าง - กระเดื่อง” ได้ถูกยกยับ สรุนการเลือกตั้งห้องเรียนในฤดูใบไม้ผลิปี ค.ศ. 1990 ก็เป็นไปอย่างเสรีและเป็นธรรม เมื่อถึงปลายปี นายเลค วาเลชา ผู้นำโซลิดาริตี้ ซึ่งร่วมงานกับปัญญาชน ได้รับการสนับสนุน จากศาสนาจาร์ เป็นผู้นำสหภาพแรงงาน และร่วมมือกับชาวนา ที่กระด้างกระเดื่อง ก็ได้รับเลือกจากประชาชนชาวไปแลนด์ให้ดำรง ตำแหน่งประธานาธิบดี

แต่สำหรับข้าพเจ้า การเลือกตั้งเมื่อดีอนมิถุนายน ค.ศ. 1989 ยังคงเป็นจุดพลิกผันที่สำคัญ เมื่อมีการประกาศว่า โซลิดาริตี้ก้าว ที่นั่นได้ก่อน ยกเว้นเพียงที่เดียว ข้าพเจ้าพอจะมองเห็นว่า เป็นเพราะเหตุใด เพราะสังคมทั้งหมดได้กล้ายเป็นประชาชนแล้ว นั้นเอง

ความเห็นในบทความข้างต้นนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องสะท้อนถึงทัศนะ หรือแนวโน้มอย่างใด แต่ถือว่าเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน

โรมาเนีย และมอลโดวา:จากการปกครอง ระบบอันน่าจันยมสู่การเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป

กรีกอรี ปีอป- เอเดเชส

© AP Images

ธันวาคม 2006 : คนงานโรงงาน ผลิตตั้งในกรุงบูคาเรสต์ ประเทศโรมาเนียกำลังเย็บธงสหภาพยุโรปและธงชาติโรมาเนียสำหรับฉลองการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพยุโรปของโรมาเนีย

ในทำนองผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชาธุรกิจศาสตร์ สาขาวัฒนกิจ และ กิจกรรมระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยพิวนิชตัน กรีกอรี ปีอป- เอเดเชส ทำงานวิจัยเกี่ยวกับพลวัตในประเทศและระหว่างประเทศของการปฏิรูปด้านเศรษฐกิจและการเมืองในยุโรปตะวันออก และลาดตระนอมริการ ซึ่งเป็นหัวข้อหลักของหนังสือเรื่อง *From Economic Crisis to Reform: IMF Programs in Latin America and Eastern Europe (Princeton University Press, 2009)*

อดีตประเทศในกลุ่มคอมมิวนิสต์ทั้งสองประเทศมีเส้นทางการเมืองที่แตกต่างกัน โรมาเนียสามารถรักษาธรรมาภิบาลประชาธิปไตยได้สำเร็จ และปัจจุบันเป็นสมาชิกของสหภาพยุโรป ส่วนกระบวนการปรัชชาธิปไตยของมอลโดวาเป็นการเผชิญอยู่ในสภาพมากกว่า การศึกษาเหตุการณ์ของทั้งสองประเทศ เปิดเผยให้เห็นบทบาทของประชาสัมพันธ์ และสถาบัน ประชารัฐป้ำยในการถ่ายโอนอำนาจอย่างมีเสถียรภาพให้แก่รัฐบาล ที่ได้รับเลือกเข้ามาใหม่'

ห ลักษณะลั่นสะท้านของลัทธิคอมมิวนิสต์ในสหภาพยุโรป เวียดนาม และกลุ่มประเทศในเครือสหภาพโซเวียตในยุโรปตะวันออก ประเทศเหล่านั้นก็ได้ก่อตั้งประชาธิปไตยในประเทศของตนด้วยความเร็วข้า และระดับความสำเร็จต่างกัน หนทางหนึ่งที่จะมองหาสacheux ของความแตกต่าง และเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาวะซึ่งเอื้ออำนวยให้ประชาธิปไตยเบ่งบาน ก็คือการศึกษาว่าแต่ละประเทศรับมือกับการทดสอบประชาธิปไตยครั้งสำคัญ เช่น การถ่ายโอนอำนาจอย่างสันติระหว่างพรรคการเมือง และผู้นำที่เป็นคู่แข่งกันอย่างไรบ้าง การเปรียบเทียบระหว่างอดีตประเทศคอมมิวนิสต์ทั้งสอง แสดงให้เห็นว่า การปฏิรูปการเมืองภายในประเทศ ซึ่งเกิดจากความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมกับประเทศที่มีการปกครองในระบบประชาธิปไตยมากขึ้นกว่าเดิม และมีประชาสัมพันธ์ที่มีบทบาทโดยตรวจสอบอยู่นั้น จะช่วยส่งเสริมให้การถ่ายโอนอำนาจในประเทศเป็นไปอย่างสันติ และรักษาธรรมาภิบาลตามหลักประชาธิปไตยไว้ต่อไป

ผลวัตการเลือกตั้ง

การเปรียบเทียบที่เห็นได้ชัดประการหนึ่งคือการเปรียบเทียบ
ผลวัตการเลือกตั้งระหว่างมอลโดวา กับโรมาเนียตั้งแต่ปี ค.ศ.1989 จนถึง
การเลือกตั้งครั้งล่าสุด สาเหตุที่ทำให้เปรียบเทียบ เนื่องจากทั้งสอง
ประเทศมีวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่คล้ายคลึงกัน ตลอดจน
วิถีทางการด้านเศรษฐศาสตร์สังคมในระดับเดียวกันเมื่อเริ่มการถ่าย
โอนอำนาจหลังยุคคอมมิวนิสต์ ซึ่งไปกว่านั้น ประเทศทั้งสอง ยังมีเส้น
ทางโลกที่คล้ายคลึงกัน (เมื่อตูจากเปลือกนอก) โดยในช่วงต้นคริสต์
ศตวรรษ 1990 ถูกครอบงำโดยดีก็อกคอมมิวนิสต์กลับใจ ซึ่งในภายหลัง
ต้องพ่ายแพ้แนวร่วมระหว่างกลุ่มสายกลางและเอียงขวา โดยเกิดขึ้นใน
โรมาเนียก่อน (ค.ศ.1996) และมอลโดวา ในเวลาต่อมา (ค.ศ.1998) แม้ว่า
ความพ่ายแพ้เหล่านี้จะถือเป็นเสาหลักสำคัญในวิถีทางการด้าน¹
ประชาธิปไตยของแต่ละประเทศตาม แต่ชัยชนะอยู่ได้ไม่นาน เมื่อ
แนวร่วมสายกลางและขวาต้องเผชิญกับมรดกเศรษฐกิจและการซึ่งดึง
เดินด้านการเมืองภายใน และเผชิญกับความพ่ายแพ้อายุยืนในปี
ค.ศ.2000-2001

อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากนี้แล้ว ทั้งสองประเทศก็ไม่มีอะไร
เหมือนกันมาก ในโรมาเนีย ซึ่งอดีตพระราชบุตรคอมมิวนิสต์ที่กลับใจแล้ว ยังคง
มีการปฏิรูปทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองต่อไป มีความคืบหน้าใน
ด้านการเข้ารวมกลุ่มในยุโรป และได้เป็นสมาชิกของสหภาพยุโรป ส่วน
มอลโดวาเป็นประเทศแรกในยุโรปที่พระราชบุตรคอมมิวนิสต์ที่กลับใจเข้าไปกุม
อำนาจอีกฝ่ายการเลือกตั้งตามระบบประชาธิปไตย แม้ว่าพระ
คุณมิวนิสต์ในมอลโดวาจะได้ลดการแสดงออกว่าต่อต้านกลไกตลาด
และจักรพรรดินิยมอย่างแข็งขันลงไปบ้างก็ตาม แต่การอยู่ในตำแหน่ง²
เป็นเวลาแปดปี ก็ได้ลิตรอนเสรีภาพด้านประชาธิปไตยลงไปอย่างมาก
ตรงกันข้าม ความคาดหวังของนานาชาติ และข้อเรียกร้องของกลุ่ม³
ประชาธิรัฐในประเทศ มีส่วนช่วยให้โรมาเนียก้าวหน้าอย่างรวดเร็วสู่
การมีธรรมาภิบาลที่ดีหลังการเลือกตั้ง

การถ่ายโอนอำนาจ

ในปี ค.ศ.2009 ผลของการเลือกตั้งนี้เห็นได้ชัดจากการที่แต่ละ
ประเทศสนใจตอบสนองต่อการเลือกตั้งที่คุ้นเคยและสุสี หลังการเลือกตั้งรัฐสภา
ในมอลโดวาในเดือนเมษายน ค.ศ.2009 และการเลือกตั้งประธานาธิบดี
ในโรมาเนียในเดือนพฤษภาคม ปีเดียวกัน ฝ่ายที่พ่ายแพ้ ต่าง⁴
กล่าวหาว่ามีการทุจริต แต่ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยทั้งสองแห่งต่าง⁵
กันมาก

ที่มอลโดวา ข้อกล่าวหาทุจริตซึ่งอยู่เบื้องหลังการยืนยัน
จากนักสังเกตการณ์จากต่างประเทศได้จุดชนวนการประท้วงทาง
การเมืองอย่างมหาศาล กิจกรรมทางการเมืองที่มีชื่อเสียงหลายชิ้นใน
เป็นเหตุให้มีการทำลายอาคารรัฐสภา และทำให้เมืองโรมาเนียถูกดึง⁶
ปฏิวิริยาของพระราชบุตรคอมมิวนิสต์ในมอลโดวา และสื่อมวลชนสะท้อน

ให้เห็นถึงความแตกต่างลึกซึ้งในกระบวนการเมือง และสังคมของ
มอลโดวา ประวัตานานับศตวรรษ โอลิมปิก โอลิมปิก และสืบสานในภูมิภาค
โทเทิร์นฟายด์ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น ปราสาทโรมาเนีย ให้การสนับสนุน
“กลุ่มอาชญากร” ซึ่งตนถือว่าเป็นตัวการของเหตุการณ์รุนแรง
พระคุณฟายด์ ด้านในมอลโดวา ร่วมกับประชาธิรัฐ สถาบันใหม่ๆ และ
สื่อมวลชนเอกชนบางส่วนติดตาม ทราบว่า การประท้วงกลับเป็นการ
แสดงออกตามธรรมชาติในกลุ่มนี้ สถาบันที่ต่อต้านคอมมิวนิสต์
สนับสนุนโดยตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่นักศึกษา ยิ่งกว่านั้น
ยังมีการต่อต้านกลุ่มปลดปล่อยที่สนับสนุนรัฐบาลเป็นผู้ริเริ่ม
เหตุการณ์รุนแรง เพื่อให้การประท้วงขาดความชอบธรรม และปุ่น
สำหรับการรื้อฟื้นระบบเดิมๆ การปรับปรุงอย่างเด็ดขาดของ
ทางการในเวลาต่อมา ยังผลให้มีผู้ถูกจับกุมหลายราย และตัวร้าย⁷
ถูกกล่าวหาว่าใช้ความรุนแรง แม้ว่าในที่สุดรัฐบาลจะยอมให้มีการ
เลือกตั้งครั้งใหม่ แสดงให้ฝ่ายค้านได้ชัยชนะอย่างหวุดหวิด แต่พระ
คุณมิวนิสต์ยังคงมีเสียงสนับสนุนมากพอที่จะปิดกั้นการ
เมืองทางเศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งอาจเป็นหลักประกันต่อการ
ถ่ายโอนอำนาจอย่างสันติในอนาคต

ในทางตรงกันข้าม ความขัดแย้งด้านการเลือกตั้งในโรมาเนีย⁸
กลับได้รับการคุ้มครองอย่างสันติ หลังจากมีการสนับสนุนที่เป็นไปตาม
เป็นไปตาม นโยบายของ จีโอน ผู้นำประเทศ ยอมรับความพ่ายแพ้
และแสดงความยินดีกับคู่แข่ง แม้ปัจจุบันว่าจะให้รัฐบาลสอบสวน
ความผิดธรรมในกรณีเลือกตั้ง แต่แห่งประชานาธิบดีต่อไปอย่างไม่
ลดลงตาม การที่บุคคลระดับสูงทางการเมืองในโรมาเนีย⁹
พร้อมที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตนภายในกรอบของสถาบัน¹⁰
ประชาธิปไตยในโรมาเนีย (ซึ่งต้องยอมรับว่า ยังไม่สมบูรณ์แบบ)
คือคำตอบที่ว่าเหตุใด จึงไม่ค่อยมีผู้ประท้วงผลการเลือกตั้ง และไร้
เหตุการณ์รุนแรง

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกันหลายเรื่องคือคำตอบที่ว่า เพราะ
เหตุใด มอลโดวาจึงส่อเค้าว่าจะมีเหตุการณ์รุนแรงหลังการเลือกตั้ง¹¹
มากกว่าในโรมาเนีย ประการแรก การที่โรมาเนียประสมความสามัคคี
ในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสหภาพยุโรป (อียู) ทำให้ผู้ที่มีบทบาท
สำคัญ ในกระบวนการเมืองยอมรับมาตรฐานประชาธิปไตยร่วมกัน ในปี
ค.ศ.1993 สายยุโรปโดย普遍เช่นระบุว่า ประเทศที่ขอสมัครเป็น¹²
สมาชิกของสหภาพยุโรปจะต้องมี “สถาบันที่มั่นคงซึ่งรับประกัน
ประชาธิปไตย หลักนิติธรรม ลิทธิมนุษยชน และเคารพและคุ้มครอง
ชนกลุ่มน้อย” เนื่องจากว่าเสียงส่วนใหญ่ในโรมาเนียสนับสนุนการ
เข้าร่วมสหภาพยุโรป จึงได้มีการดำเนินมาตรการปฏิรูปหลายเรื่องใน
เวลาต่อมา ซึ่งผลของการปฏิรูปทำให้อดีตคอมมิวนิสต์ไม่สามารถ
แก้กฎหมายเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวได้ และยอมถ่ายโอนอำนาจโดยสันติ
หลังจากพ่ายแพ้ในการเลือกตั้งในปี ค.ศ.1996

แม้ว่ามอลโดวาได้เพิ่มความร่วมมือกับสหภาพยุโรปตั้งแต่ปี
ค.ศ.2005 แต่รัฐบาลก็ยังไม่ได้ดำเนินการปฏิรูปทางการเมือง เศรษฐกิจ

และสถาบันอย่างได้ผลจริงจัง ขณะที่มีการเร่งปฏิรูปภายใต้รัฐบาลชุดใหม่ /mol โครงการที่มุ่งเน้นความโปร่งใส ตรวจสอบงบประมาณต่อต้านการคอร์รัฟชัน ไม่ให้เข้าไปรวมตัวอย่างใกล้ชิดกับโลกตะวันตก ยิ่งกว่านั้น สถาบันประชาสังคมในมอลได้วางนโยบายส่วนใหญ่ไม่ค่อยฝังรากห�เชิงลึกเท่ากับในโรมาเนีย ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมอลได้วางระบบปัญญาผู้คนอยพอกอกออกประเทศกันมากในช่วงหนึ่งที่ผ่านมา

ประการที่สอง แรงกดดันจากนานาชาติ และประชาสังคม ทำให้พรคลังมอลประชารัฐปีต้ายโรมาเนีย (PSD) ซึ่งเป็นอดีตคอมมิวนิสต์ ค่ายฯ มีการปฏิรูปอย่างค่อยเป็นค่อยไปแต่มีความสำคัญ ในขณะที่ฝ่ายคอมมิวนิสต์ในมอลได้พยายามยึดมั่นกับอดีตของโซเวียต ทั้งในด้านวาระศิลป์ และการเมือง การขาดการปฏิรูปทำให้ความขัดแย้งระหว่างฝ่ายคอมมิวนิสต์และฝ่ายต่อต้านคอมมิวนิสต์ร้าวลึกยิ่งขึ้น และโอกาสในการรวมตัวทางการเมือง และประนีประนอมน้อยกว่าในโรมาเนีย

ประการสุดท้าย พัฒนาการของสื่อมวลชนที่เป็นอิสระเริ่มต้น ในโรมาเนียก่อนมอลได้วาง เปราะในโรมาเนีย มีแหล่งสื่อเอกชนที่หลักหลาຍมากกว่า และรัฐบาลควบคุมสื่อสาธารณะน้อยกว่า ดังนั้น การเผยแพร่ข้อมูลด้านการเมืองในโรมาเนีย จึงมีความสมดุลมากกว่า และลดโอกาสที่จะมีการนำข้อมูลไปใช้สร้างความขัดแย้ง

เครื่องมือใหม่ ๆ

มองไปข้างหน้า เทคโนโลยีสื่อสารรุ่นใหม่ๆ อาจจะเป็นกุญแจที่ไข่ไปสู่การเสริมสร้างประชาสังคมในสองประเทศไทยให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น ทวิตเตอร์ เฟสบุ๊ค และแอสเซมเมล (บริการส่งข้อความสั้นๆ) ได้ช่วยให้ผู้ประท้วงในมอลได้รับความสนใจและระดมพลอย่างรวดเร็ว ในระหว่างการเลือกตั้งรัฐสภาในปี ค.ศ. 2009 สื่อมวลชนตะวันตกถึงกับเรียกเหตุการณ์ในมอลได้ว่าเป็น “การปฏิวัติทวิตเตอร์” ในโรมาเนียเช่นกัน สื่อสังคมดูจะมีผลกระทบต่อจำนวนผู้ออกเสียง ซึ่งเป็นผู้อพยพที่ให้การสนับสนุนประธานาธิบดีทรัมป์ บาเซสคุ อย่างลั่นหลาม จนเป็นตัวตัดสินผลการเลือกตั้งในที่สุด

แม้ว่าอนาคตของเครื่องมือใหม่ๆ เหล่านี้ยังไม่ชัดเจน แต่คงจะมีความสำคัญต่อกลุ่มประชาสังคมมากขึ้นเรื่อยๆ ผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมาต่อการเลือกตั้งตามระบบประชารัฐปีตัย และเสรีภาพในการแสดงออกซึ่งสังคมเหล่านี้ต้องการ อาจจะมีบทบาทสำคัญต่อเรื่องราวของประชารัฐปีตัยในคริสต์ศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด

ความเห็นในบทความข้างต้นนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องสะท้อนถึงทัศนะ หรือแนวโน้มของนายช่องรัฐบาลสหรัฐฯ แต่อย่างใด

© AP Images/John McConnico

ผู้ประท้วงชาวมอลได้วางหนังซื้อป้าย “อย่าทุจริต” อยู่หน้าศูนย์บัญชาการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ชิลีเนา ก่อนหน้าการเลือกตั้งรัฐสภาในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2009

“ถูกใบไม้ร่วงในเซอร์เบีย” อันล่าชา บทเรียนจากการสร้างประชาธิปไตยอย่าง/onระบะ

ใชราน เซอร์ยาโควิช

© AP Images/Darko Vojinovic

มีนาคม ค.ศ. 2001: ปีสเตอร์เรียกร้องให้จับกุมอดีตประธานาธิบดี สโลโภดาน มิโลเชวิช โดยทำเป็นรูปนายมิโลเชวิชติดอยู่หลังลูกกรงในเรือนจำพร้อมกับคำราม “เมื่อไร”

ใชราน เซอร์ยาโควิช เป็นอาจารย์วิชาการสารศาสตร์ คณะสื่อสารมวลชนในกรุงเบลเกรด เข้าเคยรายงานข่าวไว้กับ นิตยสาร News week และ Los Angeles Times ในช่วงที่อดีตผู้นำสลาเวียเปลี่ยนแปลงการปกครองสู่ระบบประชาธิปไตยและหลังจากนั้น

ความเป็นจริงทางการเมืองในแต่ละประเทศแตกต่างกัน ในบทความคืบหน้านี้ นักสังเกตการณ์ผู้คลุกคลีกับเหตุการณ์ “ถูกใบไม้ร่วงในเซอร์เบีย” ซึ่งโคนล้มผู้นำอดีตประธานาธิบดีโดยสโลโภดาน มิโลเชวิช พุดถึงประชาธิปไตยว่า ส่วนใหญ่ได้เป็นผลงานขององค์กรพัฒนาเอกชน (เอ็นจีโอ) หรือสถาบันประชาสังคม แต่มาจากการเมืองแบบเลือดเย็น

ถูกใบไม้ร่วงมักจะเป็นร่วงหน้าสิ่วหน้าข่าวสำหรับผู้นำเซอร์เบีย ทั้งนี้เนื่องจากชาวเซอร์เบีย มักจะมองหาความเปลี่ยนแปลง เมื่อต้องเผชิญกับถูกหน้าหัวอนثارุณในคาดสมุทรคลื่นข่าน และรู้สึกไม่สมหวังกับชีวิตอันลำเดือนทั้งในด้านส่วนตัวและเศรษฐกิจ ในช่วงปลายเดือนกันยายน ค.ศ. 1987 นายสโลโภดาน มิโลเชวิชปลดนายอิวาน สแตนบิลิช ที่ปรึกษาเก่าแก่ และสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับประวัติศาสตร์ของสถาบันสุนทรคลื่นข่าน นายมิโลเชวิชตระหนักรู้สึกความรู้สึกไม่สมหวังในถูกใบไม้ร่วง และความหวังในถูกใบไม้ผลิเท่าที่เป็นมาตรฐานลดการปักครองนานหนึ่งศตวรรษของเข้า เข้าใจมักกำหนดให้มีการเลือกตั้งกลางถูกหน้า เนื่องจากภาคที่ทางตอนใต้จะซ้ำสัดกันความชั่นข้องหมองใจของฝ่ายค้านได้ แต่ในที่สุดเขาก็พ่ายแพ้ในการเลือกตั้ง

แต่ไม่ใช่ เพราะมีข้อขององค์กรพัฒนาเอกชนที่ได้รับเงินสนับสนุนจากโลกตะวันตก หรือสหภาพแรงงานเสรีซึ่งมีบทบาทเพียงเล็กน้อย สิ่งที่ทำให้เข้าพ่ายแพ้กลับเป็นการรวมตัวกันอย่างไม่น่าเป็นไปได้ ระหว่างนักการเมืองผู้เดียวที่กับขบวนการราษฎร์ของกลุ่มนักศึกษา

การที่มิโลเรวิชประกาศให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 24 กันยายนปี ค.ศ. 2000 ซึ่งเป็นฤดูใบไม้ร่วง แทนที่จะเป็นฤดูหนาว ได้สร้างความประหลาดใจอย่างใหญ่หลวง มิโลเรวิชไม่ช่วยการเลือกตั้งคราวนี้ เขาพยายามจะเปลี่ยนแปลงผลการเลือกตั้ง โดยเกลี่ยกล่อมให้คณะกรรมการการการเลือกตั้งของเซอร์เบีย และศาลฎีกาให้จัดการเลือกตั้งรอบสอง แทนที่จะประกาศให้นายวอชล่าฟ คอสตูนิกา เป็นประธานาธิบดีคนใหม่หลังการเลือกตั้งรอบแรก การที่เขายพยายามจะเข้าไปเปลี่ยนแปลงผลการเลือกตั้ง ทำให้มีการประท้วงครั้งใหญ่และนัดหยุดงานเป็นระยะเวลาทั่วเซอร์เบีย แม้ในสถานที่ซึ่งเคยถือว่าเป็นฐานที่มั่นของมิโลเรวิช มีการปิดถนนสายหลักตามเมืองใหญ่ๆ ขยายถูกออกทิ้งไว้เป็นวันๆ ส่วนกลุ่มผู้สนับสนุนฝ่ายค้านก็จัดเดินประท้วงรายวัน เหตุการณ์ไม่สงบทำให้ประเทศส่วนใหญ่ต้องยกเลิกการเดินทางไปประเทศต่างๆ ที่สำคัญที่สุด ประเทศเป็นภัยต่อการเดินทางไปต่างประเทศ เช่น เยอรมนี ฝรั่งเศส อิตาลี ฯลฯ ทำให้ต้องยกเลิกการเดินทางไปต่างประเทศ ไม่ได้เป็นตัวแบ่งที่ที่สุดเสมอไปในการเดินล้มผู้นำอัตตาธิบดี

ปรากฏว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในกลุ่มต่างๆ ซึ่งอยู่เบื้องหลังความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญมานาน คือ คอสตูนิกา ซึ่งเคยชนะมิโลเรวิชในการเลือกตั้งเดือนกันยายน เมื่อปี 2000 แต่ก็อาจเป็นอันตรายแก่ผู้นำอัตตาธิบดีได้ เช่นกัน ส่วนอีกข้อหนึ่งก็คือ องค์กรประชาสังคมที่ “เป็นปีกแ朋” ไม่ได้เป็นตัวแบ่งที่ที่สุดเสมอไปในการเดินล้มผู้นำอัตตาธิบดี

ปรากฏว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในกลุ่มต่างๆ ซึ่งอยู่เบื้องหลังความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญมานาน คือ คอสตูนิกา ซึ่งเคยชนะมิโลเรวิชในการเลือกตั้งเดือนกันยายน เมื่อปี 2000 แต่ก็อาจเป็นอันตรายแก่ผู้นำอัตตาธิบดีได้ เช่นกัน ส่วนอีกข้อหนึ่งก็คือ องค์กรประชาสังคมที่ “เป็นปีกแ朋” ไม่ได้เป็นตัวแบ่งที่ที่สุดเสมอไปในการเดินล้มผู้นำอัตตาธิบดี

มิโลเรวิช จึงเบนความสนใจไปที่ชาวเดนิคิจิ ปรับักษ์ตัวยังของรัฐบาล ซึ่งเดิมเป็นคู่แข่งของคอสตูนิกา แต่ต้องจำใจเปลี่ยนเป็นพันธมิตรแทน สื่อมวลชนของรัฐบาลความสำเร็จในการสร้างภาพให้ดูนิคิจกลายเป็นปีศาจร้ายขนาดไม่มีโอกาสได้รับเลือกตั้งอย่างเด็ดขาด ดูนิคิจิไม่ได้เป็นคนโกรธร้าย หรือขาดความรับผิดชอบ เขายังเป็นคนที่กล้าหาญ ฉลาดแก่นิก แต่พร้อมที่จะเดินทางลัดต่อรองได้ทุกเมื่อ อุปนิสัยเหล่านี้ ทำให้เขายืนคนที่มีบทบาทสำคัญขาดไม่ได้ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงปีนั้น เมื่ออนาคตของเซอร์เบียไม่แน่นอน

ผู้ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของการปฏิรูปคือกลุ่มอตปอร์ (Otpor) ขบวนการราษฎร์ของมิโลเรวิช ภายในช่วงเวลาข้ามคืน อตปอร์ได้พันเอกโรเบิร์ต เอลวิช อดีตนายทหารปลดเกษณกองทัพสนธิรัฐ เป็นที่ปรึกษา และได้รับเงิน

อุดหนุนเป็นจำนวนมากจากองค์กรส่งเสริมประชาธิปไตยแห่งชาติ (National Endowment for Democracy) ที่กรุงวอชิงตัน อดปอร์ไม่ได้เป็นองค์กรพัฒนาเอกชนธรรมดា แต่เป็นขบวนการนักศึกษาที่เติบโตอย่างรวดเร็ว มีคณาจารย์นำชี้ว่ามีการกระจา呀อำนาจส่งผลให้องค์กรนี้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าองค์กรพัฒนาเอกชนอื่นๆ ของเซอร์เบียที่ได้รับเงินอุดหนุนจากตัวบุคคล ถ้ากลุ่มที่มีความสำคัญไม่แพ้กันแต่ได้รับเงินอุดหนุนน้อยกว่าคือองค์กรใหม่ในชาเรวะ ซึ่งเป็นเมืองเล็กๆ ทางทิศใต้ของกรุงเบลเกรด ค่านงานเหล่านี้เคยภักดีต่อรัฐบาล การที่ค่านงานพากันนัดหยุดงาน เป็นสัญญาณแรกที่ชี้ว่า รัฐบาลของมิโลเรวิชต้องพ่ายแพ้การเลือกตั้งอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะมีการโกรงผลการเลือกตั้งหรือไม่ก็ตาม

ข้าพเจ้าตระหนักว่า มิโลเรวิช “หมดทางสู่” เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม เมื่อกลุ่มผู้ประท้วงไปปูมุ่นกันในตอนเช้ารุ่งในกรุงเบลเกรด ข้าพเจ้าเห็นกลุ่มแฟนฟุตบลอเข้าไปสมทบกับผู้ชุมนุม จุดรัสขนาดใหญ่ หน้ารัฐสภาโกสลาเวีย มิโลเรวิชเคยดึงพลังอันตราย และความบ้าคลั่งของ “อันอพาดฟุตบอล” เหล่านี้ มาแปรเปลี่ยนเป็นหน่วยทหารอาสาเป็นเวลาเกือบหนึ่งทศวรรษ แต่ตอนนี้คืนเหล่านี้ได้กลายเป็นปรบักษ์ของเขามีเสียงแล้ว แฟนฟุตบอลที่เลือดร้อนที่สุดคือกลุ่มที่ทะเลาะแนวตั้งรับของฝ่ายต่อต้านและพลิกสถานการณ์ในช่วงที่เกิดเหตุการณ์รุนแรงเป็นเวลาสั้นๆ ซึ่งมีการเผยแพร่กิรร讳สภาก แลสตานี โทรหัคโนของรัฐ

อุดหนุนของมิโลเรวิช หลังจากปีกของประเทศอย่างอนารยะเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นอย่างจริงจังถึงความล้มเหลวของประชาสังคมและข้อบกพร่องต่างๆ อย่างน้อยก็ในกรณีของเซอร์เบีย ในพยายามสร้างประชาธิปไตยผ่านการให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งปรากฏว่า ประชาธนเป็นจำนวนมาก เริ่มรู้สึกประท้วงสังสัยองค์กรเหล่านั้น ซึ่งมักให้การสนับสนุนการปฏิรูปอย่างเนื่องๆ หรือไม่มีประสิทธิภาพ จนจนกระทั่งทุกวันนี้ กลุ่มพัฒนาเอกชนหลายกลุ่มในเซอร์เบีย อยู่ภายใต้การดำเนินงานของผู้นำเพียงคนเดียว ซึ่งพะวงอยู่กับการหาเงินสนับสนุนจากตัวบุคคลกว่าการแก้ไขปัญหาการเมืองอันซับซ้อนในประเทศซึ่งบางครั้งความก้าวหน้าขึ้นอยู่กับการต่อรองทางการเมืองซึ่งไม่น่ารื่นรมย์ หากปราศจากซึ่งการประนีประนอมอย่าง “อนารยะ” และการรวมพันธมิตรอย่างแปลกๆ ที่กล่าวมาแล้วพากเจ้าก็อาจจะต้องรอคอย “ฤดูใบไม้ร่วงในเซอร์เบีย” กันต่อไป

ความเห็นในบทความข้างต้นนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องสะท้อนถึงทัศนะ หรือแนวโน้มทางการเมือง แต่อย่างไร

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

หนังสือ บทความ เว็บไซต์ ภาพยนตร์ เกี่ยวกับการถ่ายโอนอำนาจอย่างสันติ

รายชื่อหนังสือและบทความ:

Burke, John P. *Presidential Transitions: From Politics to Practice*. Boulder, CO: Lynne Rienner Publishers, 2000.

Campbell, Kurt M. *Difficult Transitions: Foreign Policy Troubles at the Outset of Presidential Power*. Washington, DC: Brookings Institution Press, 2008.

Clinton, W. David, and Daniel G. Lang, eds. *What Makes a Successful Transition?* Charlottesville, VA: Miller Center of Public Affairs, University of Virginia, 1993.

Corcoran, Paul E. "Presidential Concession Speeches: The Rhetoric of Defeat." *Political Communication*, vol. 11, no. 2 (April-June 1994): pp. 109-131.

Goodwin, Doris Kearns. "The Man Who Lost What He Loved." *McCall's*, vol. 120, no. 5 (February 1993): p. 102.

Halchin, L. Elaine. *Presidential Transitions: Issues Involving Outgoing and Incoming Administrations*. Washington, DC: Congressional Research Service, 2008.
<http://www.fas.org/sgp/crs/misc/RL34722.pdf>

Horwitz, Paul. "Honor's Constitutional Moment: The Oath and Presidential Transitions." *Northwestern University Law Review*, vol. 103, no. 2 (2009): pp. 1067-1081.
<http://www.law.northwestern.edu/lawreview/colloquy/2008/47/LRColl2008n47Horwitz.pdf>

Huntington, Samuel P. "How Countries Democratize." *Political Science Quarterly*, vol. 124, no. 1 (Spring 2009): pp. 31-71.

Jones, Charles O., ed. *Preparing to Be President: The Memos of Richard E. Neustadt*. Washington, DC: AEI Press, 2000.

Kubba, Laith. "Institutions Make the Difference." *Journal of Democracy*, vol. 19, no. 3 (June 2008): pp. 37-43.

Kumar, Martha Joynt and Terry Sullivan, eds. *The White House World: Transitions, Organization and Office Operations*. College Station, TX: A and M University Press, 2003.

Larson, Edward J. *A Magnificent Catastrophe: The Tumultuous Election of 1800, America's First Presidential Campaign*. New York, NY: Simon and Schuster, 2007.

Linz, Juan J. and Alfred Stepan. *Problems of Democratic Transition and Consolidation: Southern Europe, South America, and Post-Communist Europe*. Baltimore, MD: Johns Hopkins University Press, 1996.

Pfiffner, James P. *The Strategic Presidency: Hitting the Ground Running*. Lawrence, KS: University of Kansas Press, 1996.

Sirianni, Carmen. *Investing in Democracy: Engaging Citizens in Collaborative Governance*. Washington, DC: Brookings Institution Press, 2009.

U.S. Congress. House Committee on Oversight and Government Reform. Subcommittee on Government Management, Organization, and Procurement. *Passing the Baton: Preparing for the Presidential Transition: Hearing Before the Subcommittee on Government Management, Organization, and Procurement of the Committee on Oversight and Government Reform, 110th Congress 2nd session, September 24, 2008*. Washington, DC: U.S. Government Printing Office, 2009.

เว็บไซต์:

Brookings Institution: Governance
<http://www.brookings.edu/governance.aspx>

In-Depth Coverage: Obama's Transition to Power
http://www.pbs.org/newshour/indepth_coverage/white_house/transition2008/

The Presidential Transition

<http://www.govexec.com/specialreports/transition.htm>

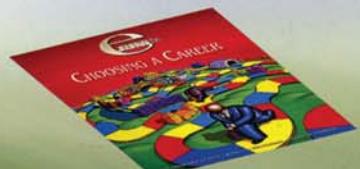
Transition: 2008 Presidential Campaign

<http://www.gwu.edu-action/2008/chrntran08.html>

กระบวนการต่างประเทศสรุป “ไม่รับผิดชอบต่อเนื้อหาและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลชั้นดี
อันเกือบเป็นลิขสิทธิ์ในส่วนของสาธารณะ” ณ เดือนมกราคม ค.ศ. 2010

หน้าอ่านจาก facebook

ເກມຕິດເຫດການໂລກ

ວາງສາර່າຍເດືອນໃນພາສາຕ່າງໆ

<http://america.gov/publications/ejournalusa.html>

ສໍານັກງານສາຣນີເທັນ ກະທຽວງານຕ່າງປະເທດສຫຮູ້າ